

ሐያሴ ስዕድራት

ገጽ ፳፯ ለአዲስ አበባ

ስለ መዝሙሮች ሕጻናት የቀረበ ሒሳብ - ቁጥር ፪

© ዕዝራ የሥነ ጽሑፍ አገልግሎት / ዘላለም መግባታዎቹ

ezralit@gmail.com

ክፍል አንድ፡ ሕያሴ መዝሙራት

በቅድሚያ

በመጀመሪያ ስለ መዝሙርና ስለ ዘማሪዎች አገልግሎት እግዚአብሔርን ላመሰግን እወዳለሁ። ስለ ቅን ዘማሪዎቻችንም ጌታን አመሰግናለሁ። ወንጌልን የሰማንባቸውን፣ የመስቀሉን ገድልና ፍቅር አትኩረን ያየንባቸውን፣ የሕይወትን ውጣ ውረድ የተማርንባቸውን፣ ተስፋችንንና መጪውን ዘላለማዊ ደስታችንን የተገነዘብንባቸውን መዝሙሮቻቸውን ብቻ ሳይሆን ሕይወታቸውንም ያካፈሉንን ያለፉትንም ያሉትንም ዘማሪዎች ሳስብ ጌታን ከልቤ አመሰግናለሁ። እነዚህ አገልጋዮች መንፈሳዊ ሕይወታችንን ያሸበረቁልንና ክርስቲያናዊ ጉዞአችንን የሚጥም ያደረጉልን ሰዎች ናቸው። አንዳንዶቹ በነፍሳቸው ተወራርደው አገልግለዋል። አንዳንዶቹ እንዲያው የተቀበሉትን በነጻ እየሰጡ አገልግለዋል። አንዳንዶቹ መከራን እየተቀበሉ ሕይወታቸውን ምስክር አድርገዋል። ብዙዎቹ ዘማሪዎች ልክ እንደ ቀስት ወደ ውስጥ ገብተው ውጡ ቢባሉ እንቢ የሚሉ ዘላለማዊ መዝሙሮች ሰጥተውናል። እነዚህ ቅርሶቻቸው ናቸው። ስለእነዚህ ጌታን ባናመሰግን ጥፋተኞች ነን።

ሌላው እግዚአብሔርን ላመሰግን የምፈልገው ስላለፈው CDና ስለ ስርጭቱም ነው። በኢሜይልም በቃልም ስለደረሱኝ በጣም ብዙ የማበረታቻ አስተያየቶችም አድማጮቻችን አንባቢዎቻችን አመሰግናለሁ። ስላለፈው ለመናገር ብቻ ሳይሆን ለማመስገን ነው። ያለፈውም ይህም የCD መጣጥፍ በመዝሙሮች ይዘት ላይ ያተኮረ ነው። መዝሙር ስልም ክርስቲያናዊ የመዝሙር አገልግሎትን ሲሆን ዘማሪ ስልም እነዚህን ዝማሪዎች የሚያቀርቡ አገልጋዮችን ማለቱ ነው። ጥቂት መዝሙሮችን ስላሐስኩና አጠቃላዩን የመዝሙር አካሄድ አዝማሚያ ስለተቸሁ በዘመነኞች መዝሙሮች ላይ ለጦርነት ከተት ሠራዊት እንዳወጅኩ ወይም በዘማሪዎች ላይ ጡጫ እንደቃጣሁ የመሰላቸው አሉ። አይደለም። መዝሙር እወዳለሁ፤ መዝሙር በሕይወቴ ውስጥ ትልቅ ስፍራ አለው። መዝሙር ሳልሰማ ወይም ሳልዘምር ወይም ሳላንጎራጉር ወይም አላውቅም። በመዘምራን በድን ውስጥ ሆኜ ያልዘመርኩባቸው ወይም የሙዚቃ መሣሪያ ያልተጫወትኩባቸው ወይም አምልኮ ያልመራሁባቸው እሁዶች በጣም ጥቂት ናቸው። መዝሙርም መዘመርም እወዳለሁ። ባለፈው ካሕስኳቸው መዝሙሮች እንኳ አንዳንዶቹ ልነካቸው ያልፈለኳቸው ውድ መዝሙሮች አሉባቸው፤ በዚህኛውም እንዲሁ። መዝሙር በሕይወቴ ትልቅ ስፍራ ስላለው ነው ስሰማ እንዲያው ለመስማት ብቻ የማልሰማው። ለዚህም ነው ለመጠየቅና ለማሔስም የጀመርኩት። መዝሙር በጣም የምወደው አገልግሎት ነውና ለጥራቱ ከሚቆሙት ሰዎች አንዱ መሆን አፈልጋለሁ።

ዘማሪዎቻችን ሊመሰገኑ የተገባቸው መሆኑ እውነት ነው። ሆኖም ያለፈውም ሆነ የዚህ ዝግጅት ግብ ግን ማመስገን ሳይሆን ማሔስ በመሆኑ ሥራው በአንዱ ገጽታ ብቻ እንዲያተኩር አድርጎታል። በመዝሙር መስክ ባለፉት ዘመናት አስመስጋኝ አገልግሎት ታይቶአል፤ ጥረቱም ውጤቱም አመርቂ ነው። የዚህ አገልግሎት ጥራት ተጠብቆ እንዲዘልቅ ደግሞ ጎሽ ከማለት ጋር አብሮ መስፈሪያዎችና የፍተሻ ኬላዎችም መኖር አለባቸው። እኔ ላደርግ የሞከርኩት ወይም እያደረግሁ ያለሁት ይህንን ነው።

በዚህኛውና አሁን በቀረበውና ባለፈው መጣጥፍ መካከል በኢትዮጵያ በጥቅምት 2001 በዚህ አገልግሎት ላይ የተደረገ 'ወርክሾፕ' ነበረ። በዚያ እኔም ከሐተታ አቅራቢዎች አንዱ ነበርኩና እዚያ ያቀረብኳቸውን ጥቂት ነጥቦች በዚህኛው ውስጥ ላካትት እሞክራለሁ።

ላለፈው መጣጥፍ ምላሽ

ወዳለፈው CD በመጠኑ በመመለስ ጥቂት ቃል ልናገር። በተመሳሳይ ይዘት የቀረቡ ሊኖሩ ቢችሉም ይህኛው በአቀራረቡ ስልት የመጀመሪያው ነው። ለማንበብ የማግኘቱ ዕድል የጠበበ ይሁን እንጂ በጽሑፍ ብዙ እንደተባለ እገምታለሁ። በጥቂት መጽሔቶች በጽሑፍ የቀረቡ ትችቶችን አንብቤአለሁ። ስለ መጣጥፉና ስለ CDው በጥቂት የቃልና የኢሜይል አስተያየቶች ውስጥ አሉታዊ መልእክቶች አግኝቻለሁ። የሰሚ ስሚ ያገኘኋቸውን በቀጥታ ስላልተነገሩኝና ከእጅ ወደ እጅ ሲተላለፉ ቃናቸው ስለሚቀየር ልለፋቸውና የተቀሩት በርካታ አስተያየቶች በመላው እስይ አበጀህ የሚሉ የምስጋና ናቸው። አንድ የቤተ ክርስቲያን መሪ እንዲያውም የቤተ ክርስቲያን መዘምራን ካሴት የማስቀረጽ ቀጠሮ ይዘው ሳሉ ይህን በማግኘታቸው ቀረጸው ተላልፎ ከዚያ በፊት መዝሙሮቹን በሙሉ በመከለስና በመፈተሽ ላይ መሆናቸውን ከምስጋና ጋር ጽፎልኛል። አልሆነም እንጂ ከምስጋናው ይበልጥ ነቀፌታውን ነበር ብዙ የጠበቅኩት። የጠበቅኩትም ባለአድራሻዎቹ ዘማሪዎቹ ስለሆኑና ወቀሳ ደግሞ በባህላችን ከቶም ያልተለመደና የማይወደድ ስለሆነ ነው። አሉታዊ ያልኳቸውን አስተያየቶች በሦስት ፈርጅ ቋንቋ፣ አቀራረብና ይዘት ብዬ ሳቀርባቸው የሚከተሉትን የያዙ ናቸው፤

- ቋንቋው፣ ቋንቋው ጠንካራ ነው። አንዳንድ ቦታም ተራ ነው። ዲፕሎማሲ ያንሰዋል። ለምሳሌ፣ እንደ ፌንጣ እየተፈናጠሩ፣ ሳር ሳር የሚል መዝሙር፣ መደዴ፣ ወዘተ ስድብ ይመስላሉ።
- አቀራረቡ፣ አቀራረቡ ወራሪና አስበርጋጊ ነው። ገና ሲጀምር በቡጢ መደባብደቢያ መድረክ እና በቡጢ ነው የሚጀምረው። የቀደሙትን አገልጋዮችና የአሁኖቹንም በማመስገንና ጠንካራ ጎናቸውን በማሞገስ አልጀመረም። የዮሐንስ ራእይ እንኳ የሚነቅፍባቸውን ነገር ሲናገር የሚመስገኑበትን ዝርዝር በማስቀደም ነው የጀመረው። ያንተ ግን ጀምሮ እስኪጨርስ የወቀሳ ናፋ ነው።
- ይዘቱ፣ ይዘቱ ስሕተት መጠቆም ብቻ ነው። ማስተማር ላይ ሳይሆን ግድፈት ማሳየት ብቻ ነው የሚሉ ናቸው።

አስተያየቶቹን ስፈርጃቸው ነው ሦስት ቦታ የወደቁት እንጂ በቁጥር ሦስት ብቻ አይደሉም። ሦስቱም ፈርጆች ግን ትልልቅና በጣም ጥሩ አሳቦች የያዙ ናቸው። ስለእነዚህ ሦስት ነጥቦች ይህን ማለት አፈልጋለሁ።

አቀራረቡ፣ አቀራረቡ አስበርጋጊ ሊመስል ወይም ሊሆን ይችላል። ይህ የሆነው በመስኩ ብዙ ልምድ ስለሌለንና መተቸት ኃጢአት ስለሚመስለን ነው። አንድ ወንድም በቃል፣ ሌላ ወንድም ደግሞ በመጽሔት ላይ በተጻፈ መጣጥፍ፣ 'ስንተች ወይም ስንወቅስ ጌታን መምሰል አለብን፤ በተለይም በራእይ 2 እና 3 የተናገረውን' ብለዋል። እርግጥ በራእይ መጽሐፍ ከ7ቱ አብያተ ክርስቲያናት ሁለቱ መልካም ብቻ፣ ሦስቱ መልካምና መጥፎ፣ እና አንዷ ወይም ሁለቱ መጥፎ ብቻ የተጻፈባቸው ናቸው። [ሰምርኔስና ፊላደልፍያ - ምስጋና / ሰርዴስና ሎዶቅያ - ወቀሳ / ኤፌሶን፣ ጳርጋሞን፣ ትያጥሮን - ሁለቱም] የሚመስገን ነገር ለሌላት ቤተ

ክርስቲያን ወቀሳውን ለማለዘብ ተብሎ የሙገሳ ቃል አልተፈለገላትም። ይህ እንግዲህ ራዕይ 2 እና 3ን ብቻ ካየን ነው። የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ ከአንድ ወደ ሌላ ለእንደሚለያይ፤ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥም ብዙ ዓይነት ሰዎች መኖራቸውንና አንክድም። በነገራችን ላይ፤ የራዕይ መልእክት በተቀባዩ ሰው (ነጠላ ሰው - መልእክ ይለዋል፤ መሪ፤ መጋቢ) ላይ ያነጣጠረ ነው። ለዚህም ነው 'እናንተ' ሳይሆን 'አንተ' እያለ የሚናገረው። አንዲትን ቤተ ክርስቲያን ነጥለን ብንወስድ ጥሩም መጥፎም፤ ፍሬም ገለባም እንደሚወጣ ሁሉ አንድ ዘማሪ ወይም ዘማሪት ላይ ብናተኩር ይህንን ማድረግ ግዴታ ነው። ማለት፤ በአንድ ዘማሪ ሥራ ላይ ብናተኩር እንደ ገለባው ሁሉ ፍሬውንም ማውሳት ተገቢ ነው። አስተያየቱ ቀና ቢሆንም የኔ የመዝሙሮች ሒስ አቀራረብና የራዕይ መጽሐፍ ደብዳቤዎች ለየቅል ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ በሌሎች ቦታዎች ሳያመሰግን የወቀሰባቸውን ጊዜዎችም አንዝንጋ።

የተመሰገነ ሕይወትና አገልግሎት ያላቸው ዘማሪዎች መኖራቸውን ምስጋናም መገባቱ እውነት ነው። በእውነቱ እንዲህ ያሉቱ ዘማሪዎች ምስጋናና ውዳሴ ለማካበት የሚስገበገቡ ባይመስለኝም አስመስጋኝ አገልግሎት መኖሩን ሁላችንም እናውቃለን፤ እኔም አልክድም። በአንድ ዘማሪ ብቻ ላይ አትኩራ ፍር ቢሆን ይህን አደርግ ነበር። የኔ ጽሑፍ ግን ሒስ ወይም ሕያሴ ነው፤ ትችት ነው። ደግሞም በአንድ ዘማሪ ላይ ወይም በመዝሙሮቹ ላይ የተሠራ ሳይሆን በተለያዩ ዘማሪዎች የተሳሳቱና የሚያሳስቱ አንዳንድ ስንኞች ወይም አካሄዶች ላይ ያተኮረና የተሰነዘረ ፍተሻና ማበራየት ነው። ደግሞም አሳሳቢ አዝማሚያና አቅጣጫዎችን ጠቋሚ ነው። ስለነዚህ ነጥቦች በኋላ የማወሳው ይኖረኛል።

ቋንቋው፤ ቋንቋው መጠንከሩን ወይም መለስለሱን ከጸሐፊው ይልቅ አንባቢ ነው የሚያውቀው። እኔ ለማጠንከርም ለማለስለስም ሳልሞክር በምናገርበት ቋንቋ ነው የጻፍኩት። ልዩነቱና ጥንቃቄ ያደረግኩበት ነገር ቢኖር እንደመጣልኝ ወዲያው የተናገርኩት ሳይሆን ያሰብኩበትና የጻፍኩት ወይም የተጻፈውን መጣጥፍ ያነበብኩት መሆኑ ነው። ገላጭ ሐረጎችንና ምሳሌዎችን መጠቀም ያልተለመደና አዲስ ነገር አይደለም። ስድብ ግን ዓላማዬም ግቤም አልነበረም፤ አሁንም ወደፊትም አይደለም። የስድብ ቃል አልተናገርኩም። መጽሐፍ ቅዱስ የስድብ ቃል ከአፋችን እንዳይወጣ ያስጠነቅቀናል። መደዴ ስድብ አይደለም፤ መደዳው፤ ተርታው፤ ተራው፤ ሰፊው ማለት ነው። ቃላት በዘመናት ውስጥ ትርጉማቸው ሊቀየጥ ወይም ሊቀየር ይችላልና ዘንድሮ ስድብ ከሆነ በዚያ መልኩ አለመጠቀሜን ልገልጥ እወዳለሁ። መደዴን በሁለት ቦታዎች ነው የተጠቀመኩት፤ እነዚያም ተርታ የመዝሙር ቃላትንና ሰፊውን አድማጭ ለመግለጥ ነው።

ይዘቱ፤ ይዘቱ ማስተማር ሳይሆን ስሕተት መጠቀም እና ግድፈት ማሳየት ብቻ ነው የተባለው ከፊል እውነት ከፊል ውሸት ነው። ስሕተትን መጠቀሙና ግድፈትን ማሳየቱ እውነት ሲሆን "ብቻ" ግን አይደለም። የተዘነጋው ከፊል ማስተማር የሚለው አሳብ ነው። ስሕተትን ማሳወቅ እኮ ማስተማር ነው፤ ስሕተትን ማወቅም መማር ነው። መሳሳትና መሳሳትን መረዳት መማርና የማወቅ ሂደት መሆናቸውን ትምህርት ቤት ወረቀቶችና ፈተናዎቻችን ሲታረሙ ያገኘናቸው 'ኤክስት' ይመስከሩ። እርግጥ ነው፤ ለኤክስቶ ትኩረት የማይሰጡት ተማሪዎች አይማሩባቸውም። የሚሰጡቱ ግን በድንቅ ይማሩባቸዋል። ይልቅስ ስሕተትን መጠቀምና ግድፈትን ማሳየት የማስተማር ሂደት መሆኑን አለማወቅ በራሱ ስሕተት ነው። አስተማሪዎቻችን የተሳሳትናቸውን

ነገሮች ሳይነግሩን ወይም የኤክስ ምልክት ሳያደርጉ ቢተዉ ወይም የማድረግ አሳብ ባይኖራቸውና ባይሆኑ ፍሮ፤ እኛም ስህተታችንን መርምረን፤ 'ለካ እንዲህ ማድረግ ወይም ማለት ነበረብኝ' ባንል ፍሮ ተማርን ማለት ይቻላል? አይቻልም።

ቶማስ ኤዲሰን የኤሌክትሪክ መብራትን ለማግኘት ይሞክር በነበረበት ጊዜ አንዴ በሸበው ላይ፤ ሌላ ጊዜ በአምፖሎ ክር ወይም ፊላሙንት ላይ፤ ሌላ ጊዜ በአምፖሎ ሽፋን መስታወት ላይ፤ ሌላ ጊዜ በዲናሞው ላይ ብዙ ለውጦች እያደረገ እየሞከረ ያልሰመሩትን ነገሮች ሁሉ እየመዘገበ ያልሞከራቸውን ነገሮች ይሞክሩ ነበር። ተስፋ የቆረጠ ረዳቱ፤ "እነዚህን ሁሉ ሞክረን አልሠራልንምና ይህ የመብራት ነገር የሚሆን አይመስለኝም" አለው። ኤዲሰንም፤ "አየህ እነዚህን በመቶ የሚቆጠሩ ያልሠሩ መከራዎች እየጻፍኩት ያለሁት እንዳንደግማቸው ነው። ሌላው ነገር ደግሞ ከዚህ በኋላ ትንሽ ብንሳሳት ነው እንጂ የሚሠራውን ዘዴ ለማግኘት በጣም ቀርበናል ማለት ነው" አለው። እውነትም እንዳለው በጥቂት ቀናት ውስጥ የኤሌክትሪክ መብራቱ ነገር ተከናወነ። እንዲህ ኤዲሰን መሳሳቱና መሳሳቱን ራሱ እየታዘበ ማረሙ አልረዳውም? ከስህተቱስ አልተማረም? መሳሳት ነውር አይደለም። ስሕተትን አለማወቅና አለማረም ወይም አለመታረም ግን ጉዳት አለው። ስላለፈው መጣጥፍና CD እዚህ ላይ ላብቃ።

ባለፈው CD ተቸሁ ወይም አሕስኩ እንጂ የሒስን፤ በተለይም የሕያሴ መዝሙራትን ምንነት አልገለጽኩም። በነገራችን ላይ የማሕሰው ዘማሪዎችን ብቻ አይደለም። ከዚህ በፊት በጻፍኩት አንድ መጽሐፍ በጸጋ ስጦታ አካባቢ የሚታዩ ቀውሶችን፤ ለምሳሌ ውሸታም ፈውሶችን፤ ሐሳዊ ትንቢቶችን፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ያፈነገጡ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረትና ብቃት የሌላቸውን ልምዶች በግልጽ ወቅሻለሁ። በቅርቡ በታተመ ሌላ መጽሐፍ ደግሞ ሰባኪዎችንና በስብከት ዙሪያ የሚታዩ ፈር የጣሱ አተረጓጎሞችን በማሕስና ለናሙናም ሁለት ሰባኪዎችንና ስብከቶቻቸውን ወስጄ ጠለቅ ያለ ብርበራ አድርጌአለሁ። ከመጽሐፍ መታተም በፊትም ለሰባኪዎቹ ሊታተም ያለውን የነሱን ግድፈቶች ልኬ ነበር። የአንዱ ምላሽ ዝምታ ሲሆን ሁለተኛው አቋሙን የሚመክት ሙግት አቅርቦአል። ይህኛው ታናሽ ሥራ በመዝሙርና በዘማሪዎች ላይ ስላተኮረ ጉድ ሊሰኝ አይገባም። የእያንዳንዱን ዘማሪ ሥራ በነጠላ ለማሕስ ጥልቅም ባይሆን ሰፊ ጊዜና ጉልበት ይጠይቃል። ዘማሪዎች በነጠላ ከታዩ ፍሬም ገለባም አብሮ ይነሳል። ይህም እንግዲህ እንዳለፈው ሁሉ ጠቅለል ያለ የሒስ ሥራ ነው የሚያተኩረውም ግድፈቶች ብቻ ላይ ነው።

ሒስና ሕያሴ መዝሙራት

ሒስ/ግለ-ሒስ የሚሉ ቃላትን ሲባል ሰምተን እናውቅ ይሆናል፤ በተለይም በደርግ ዘመን ገዥነት። ስለመጽሐፍ ቅዱስና የአፈታት ስሕተቶች በጻፍኩት መጽሐፍ ላይ ስለ ሒስ ምንነት ያሰፈርኩትን ጥቂት ቃል እንዳለ ላቅርበው። ይህ በመጽሐፍ አራተኛ ምዕራፍ [ሐያሴያንን መጥላት በሚል ንዑስ ርዕስ ስር] ከቀረበው [ገጽ 196-198] የተወሰደ ነው።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አገልጋዮች አይሳሳቱም ማለት የዋነነት ነው። እነ ሙሴን፤ አሮንን፤ ዳዊትን፤ ጴጥሮስን የመሰሉ ብርቱ መሪ አገልጋዮች ተሳስተዋል። ስሕተትን የሚያጎላው ሌላ

ስሕተት የሳቱትን ዝም ማለት ነው። አንዳንድ አገልጋዮች ሲወቅሱአቸው አይወዱም። ያደረጉትን፣ ያስተማሩትን፣ የጻፉትን፣ የሰበኩትን አንስተው አስተያየት ሲስነዝሩባቸው አይወዱም። ሒስ የሰነ ጽሑፍ ቋንቋ ብቻ ወይም ኮሚኒዝም የቸረን ቃል አይደለም። ነባር ቃል ነው። አሳቡም ለማፍረስ መተቸት ወይም መተረብ ሳይሆን ገንቢ ለሆነ እርምጃና ለማስተካከል መውቀስ፣ መንቀፍ፣ ጥፋትን ማሳየት፣ የማረሚያ ነጥቦችንም ማቅረብ ማለት ነው።

በአማርኛ መዝገበ ቃላት ትርጉም የሄድን እንደሆነ በጥሬ ትርጉም ሒስ በደል፣ ገመና፣ የሚያስነቅፍ ነገር፣ ነቀፋ ማለት ነው። ሒስም ነቃፊ፣ ከሳሽ፣ ወቃሽ ማለት ነው። ሌላው ትርጉም ማሸት፣ ማፍተልተል፣ ማበራየት፣ መርገጥ፣ ማልፋት፣ ማፍረጥ ማለት ነው። ደግሞም የአሉታ አንቀጽ ሆኖ አንድ ነገር ትክክል አለመሆኑን መናገር ማረጋገጥ ነው። (ኪዳነ ወልድ ክፍሌ ገጽ 443 እና 465-466) ሒስ በዘመናዊና ሰፊ ትርጉም ስሕተትን ማሳየትና ማስረዳትን የያዘ ነው። በዘመናዊ የትምህርት መስኮች ከአፍራሽነት ይልቅ ገንቢ በሆነ ሁኔታ በማናቸውም ሁኔታዎች የሚገለጹበት የግምገማና የእርማት ሂደት ነው። ማህሰ፣ መውቀስ፣ ጥፋትን ማሳየት በየትኛውም ባሕል ጤናማ ነገር ነው። በአንዳንድ ሁኔታዎች በተለይም በኢትዮጵያውያን ልማድና ባህል እንደ አፍራሽ ተደርጎ ይቆጠራልና ገንቢው ገጽታው ብዙም አድናቆት አያገኝም። . .

ስሕተትን መጠቆም የግድ ከዚያ ከተሳሳተው ሰው የተሻሉ ሆኖ የመገኘት ምልክት አይደለም። እርሱ ካላየው አቅጣጫ ነገሩን ማስተዋል እንጂ መመደቅ አይደለም። አለማወቅ ነውር አይደለም፤ ያለማወቅን አለማወቅ ግን ስንፍና ነው። ማንም ሰው ፍጹም አይደለም። በድፍረትም ይሁን ግድ ለሽነት ወይም ባለማወቅ የተደረገ ስሕተትን ማወቅ ግን ለማደግ የሚረዳ ዓይነተኛ መሣሪያ ነው። ለማደግ የምንመኝና የምንተጋ ሁላችን ስለ ሥራችንም ሆነ ስለ ራሳችን የሚሰነዘሩትን አስተያየቶች በመሉ ድፍረትና በቅንነት ለመጋፈጥ ዝግጁ መሆን አለብን እንጂ "እርሱን ብሎ ተቺ" ማለት የለብንም። እንዲህ እንባላለን ብለንም ከመናገርና ከመሥራት ማጋገፍ የለብንም። ያ [የተወቀሰው] ሰው ያልተሳሳተ ከሆነና ለዚያ የተሳሳተ መሆኑን ለነገረው [ወቃሽ] ሰው በግልጽ ሁኔታውን ማሳየት ቢችል ያንንም [ወቃሹን] ሰው መልሶ ያርመዋል። ስለዚህ ማንም አገልጋይ ለመፈተሽ ፈቃደኛ ሆኖ ቢገኝ ይህ የመብሰሉና ሌሎችንም ለመርዳት የመጓጓዣ ምልክት ነው። አገልጋይ ደግሞ ለመፈተሽ ፈቃደኛ መሆን ግዴታው ነው። ቢቻል ግን ማህሰ ከሌሎች ከመምጣቱ በፊት ከራስ ሲመነጭ ስሜታዊና ጎሊናዊ ብቻ ሳይሆን ሚዛናዊ በሆነና በቃሉ በተመሠረተ ሁኔታ አገልግሎትና ድርጊት ሲመረመር ውብ ነው። እንዲህ ከሆነ ያልተፈጸመ ስሕተት አይፈጸምም፤ የተፈጸመም አይደገምም። ስሕተት [እና ሒስ] በራስ መጥፎ ፍርድን መፍረጃ ሳይሆን መስተካከያና ሌሎች ያንን ጥፋት እንዳይደግሙ መከላከያ መሆን አለበት።

የሚተገበር በመሆኑ ነው ይህን ክፍል የወሰድኩት። እንግዲህ ምንም ሙያና ማንም ባለሙያ ሒስ ይደረግበታል ማለት ነው፤ ይወቀሳል። የዚህ ግብ እርማት ነው፤ መስተካከል ነው። እርማት ካስፈለገ ስሕተት ነበረ ማለት ነው። አንድ ሰው ከጓዳው ወጥቶ ወደ መድረክና ወደ አደባባይ ሲዘልቅ የሕዝብ ንብረትም እየሆነ መምጣቱን መቀበል አለበት። እንደ ዕቃ ያለ ንብረት ብቻ ማለቱ ሳይሆን፣ ያም በመጠኑ ሳይቀርለት፣ "እገሌ የኛ ነው፤ አስተማሪያችን፣ ሰባኪያችን፣ ዘማሪያችን፣ አገልጋያችን ነው" የሚል የሕዝብ ክፍል ይኖራል። በዚያ ወገን ታሳቢ ነው፤ ለዚያ ወገን ተጠያቂ ነው። ፍጹም የሆነ ማንም ሰው የለም። ሊፈተሽና ሊጠየቅ ግን ዝግጁም ፈቃደኛም ሊሆን አልፈልግም ካለ ይህ አስቸጋሪ ነገር ነው። ፍተሻ መለመድና መዳበር የሚያስፈልገው ባህል መሆኑን ለማሳሰብ ነው እዚህ ላይ ስለ ሒስ ጠንካር ያለ ትኩረት የሰጠሁት።

ማህሰ ብርቱ ነውር፣ ክፉ ወንጀል፣ ኃጢአትም እየመሰለን ለብዙ ዘመናት ኖረናል። የምንሰማውን ሁሉ እውነት ነው እያልንና እርስ በርሱ የሚጋጨውንም ሁሉ እንኳ እንደምንም እየሞላውንና እየሰታረቅን፣ አልሞላው ካለም በግድ እየበየድንና እየጣበቅን ስንቀበል ኖረናል። 'ይህ ነገር ከየት የተገኘ ትምህርት ነው?' ብሎ መጠየቅ የተለመደ ቢሆን ኖሮ ምንኛ ብዙ ሰዎች ከመወናበድ በተረፉ ነበር። ሒስ (Critique) ስሕተትና ጥራት ላይ የሚያተኩር የሥራ ሂደት ነው። ጥራትና ከጥራት ጋር አብሮ ስሕተት ላይ ማተኮሩ ነው ሒስን አሉታዊ ያደረገው እንጂ ግብ ከታየ ሒስ ከቶም አሉታዊ አይደለም። ይህ የሒስ ነገር አሁን መነሣቱ በአንድ ወገን በጣም የዘገየ ነገር ነው። በሺህ የሚቆጠሩ አልበሞች ያለምንም መለኪያ ከታተሙ በኋላ ከአንቅልፍ እንደሚነቃ መንቃት ስንፍና ነው። ይሁን እንጂ ማለፊያ እርምጃ ነው። ከሚቀር ቢዘገይ ይሻላል (Better late than never) የሚል የእንግሊዞች ተረት አለ። ቀድሞም መደብ መኖር ነበረበት፤ አልነበረም ማለት አይደለም። የተመደበ መለኪያ ግን አልነበረም። ከሰው ወደ ሰው የሚለያይና ስሕተቶችን የሚያሾልክ ወንፌት ነው የነበረው። ስሕተቶች እየበዙ መጥተው እውነት መምሰል ሲጀምሩና የመደብ እና የመመዘኛ አስፈላጊነት በሚታወቅበት ጊዜ መለኪያው መኖር አለበት። ወርቁ ቢበዛም ባይበዛም ሚዛኑ ግን ሁሌም መኖር አለበት።

ሒስ መንደርደሪያ ወይም መነሻ አለው። በኔ ግምት ከሁለት ወይም ሦስት መነሻዎች መንደርደር እንችላለን። የመጀመሪያው ነባራዊ እውነታዎች ናቸው። እየሆነ ስላለው የቤተ ክርስቲያን የዘመኑ መልክ የሚለው አለው ይህ መዝሙር? መልእክት አለው ወይስ ቃላት ብቻ የተሰባሰቡበት ክምችት ነው? ሁለተኛ፣ አሁን ያለውን ለማሄስ የቀድሞት የሄዱበትን መንገድ ማየት ያንደረድራል። ይህ ማለት የቀድሞዎቹ ዘማሪዎች በሙሉ ልክ የአሁኖቹ በሙሉ ልክ ያልሆኑ ማለት ከቶም አይደለም። ቢሆንም ማስተያየትና ማነጻጻር፣ ግዴታ ነው። የምናስተያየው ማስተያየ ሲኖር ነው። ቀድሞ መዝሙሮች ከውጪ ቋንቋ እየተተረጎሙ፣ ባሕላዊዎቹ መዝሙሮች ደግሞ በባሕሉ ፈር እየተቀደደላቸው ነበር የተዘመሩት። ሆኖም ዘመናዊዎቹ መዝሙሮች ከትርጉም ወደ አገረ ገብ ሲለወጡ ፈር ቀዳጅና ፋና ወጊ የሆኑት ዘማሪዎቻችን ደማቅና አስመስጋኝ ሥራ ሠርተዋልና ከዚያ መነሻ መንደርደርና ማስተያየት ይቻላል። በዚህ ብንሄድ፣ በመልእክት ቢባል፣ በቅንብርና በመሳሪያ ቢኬድ አሻራ ጥለዋል፤ የግዝፈታቸውን ጥላ አጥልተዋል። ይህ ነጠላ ዘማሪዎችን ብቻ ሳይሆን የቡድን መዝሙር ደራሲዎችና አቀናባሪዎችንም ይመለከታል፤ በአንክሮ። ሦስተኛው መሠረት የሆነው የእግዚአብሔር

ይህ ከመጽሐፉ የተወሰደ ነው። የመጽሐፉ ዓላማ ቃሉን በወጡ መፍታት ካለመቻል የተነሣ የሚመጡ የስሕተት ትምህርቶችና ልምዶችን የሚፈትሽ ቢሆንም የሒስ ምንነት ዝግግርንም ጨምሮ በሌሎችም ዘርፎች

ቃል ነው። መንፈሳዊ ወይም ክርስቲያናዊ መዝሙር እንደሰሙ ክርስቲያናዊ ነውና መነሻው መሠረቱ ቃሉ መሆን አለበት። "ይህ መዝሙር የክርስትና መሠረት ከሆነው ከቅዱስ ቃሉ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ይስማማል ወይስ ይጋጭል?" የሚለው አሳብ የሒስ ትክክለኛና ትልቁ መንደርደሪያ ነው። የመዝሙሮች ክምችት የሆኑትን የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ብቻ እንኳ ተመልክተን የዘመናችንን መዝሙሮች ከነዚያ ጋር ማነጻጸር አይከብድም። መዝሙረ ዳዊት ልክ እንደ ብሬ ዓይነት ነው። ሁሉ አለበት፤ ድል፣ ሽንፈት፣ ብርታት፣ ገመና፣ ጠንካራ ትምህርት፣ በልምድ የተለወሰ ምክር፣ ከውስጥ ፈንቅሎ የወጣ ስሜትም አለበት። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ መዝሙራት ለዘመናዎች ጥሩ ምሳሌና ሁነኛ አብነት ቢሆኑም እነዚያ በመንፈስ ቅዱስ መሪነት የተጻፉና የእግዚአብሔር መንፈስ ያለባቸው ናቸው። ሆኖም ይዘታቸው የበረከትና የመሳካት ብቻ አይደሉም።

ሒስ ሌላው ነጥቡ የቅርብና የሩቅ ግቦች አሉት። የቅርብና የፍጥነት ግቡ ጥፋትንና ስሕተትን መንቀስ ነው። የሩቅና ዘላቂ ግቡ ደግሞ የጠራና የጸዳ ውጤትንና ምርትን ማቅረብ ነው። ማሞከሻና ማሞገስ ዋና ተግባሩ አይደለም። ሒስ በአመዛኙ 'እንዲህ ይሁን' የሚል አስተያየት ስንዛሪ ሳይሆን 'እንዲህ አይሁን' ይህን አይምሰል፤ ይህን አዝማሚያ አይከተል' ባይ ነው። ያኛው በእግረ መንገድ ቢደረግም እንኳ ከተደረገ የሩቅ ግቡን ለመምታት የታለመውን ዓላማ ለመድረስ ነው። ልክ እንደ መፈብረኪያ ኩባንያ የጥራት ቁጥጥር (Quality Control) ዓይነት ሥራ ነው። የQC ሠራተኞች ጥሩ ጥሩውንና ትክክል የተሠራውን እያሳለፉ ስሕተት፣ ጉድለት፣ ግድፈትና ጉድፍ ያለበትን ግን ያስቆሙና ከመስመር ያስወጡታል። የዕቃ ኢንዱስትሪው ከመዝሙር ኢንዱስትሪ ምርቶቻችን ልዩነቱ ይህ ከመመሪቱና ለተጠቃሚው ከመቅረቡ በፊት መሆኑ ነው። እንዲህም ሆኖ የተበላሹ ዕቃዎች ወደ ሽማግሌና ተጠቃሚው እጅ የሚገቡባቸው ብዙ አጋጣሚዎች አሉ። 'የተሸጠ እቃ አይመለስም' እየተባለ መለጠፍ በተለመደበት በአገራችን እምብዛም አይደረግም እንጂ፤ በሰለጠነው ዓለም ይህ ከተከሰተ ሽማግሌ ዕቃውን ሊመልሰው መብት አለው፤ ሻጩም ሊቀበለው ግዴታ አለበት። ለምን ሊመለስ ቢቃ? ጉድለት ስላለበት። ለምን ጉድለት ኖረው? በጥንቃቄ አጠት። ለምን ጥንቃቄ ጠፋ? በቁጥጥርና በፍተሻ አለመኖር።

ከጥራት ቁጥጥር አምልጠው የተመረቱ አንዳንድ የተበላሹ ምርቶች እንዲያውም በአምራቹ ኩባንያ በራሱ እንዲመለሱ ይደረጋሉ። በሰለጠነው ዓለም፣ 'በዚህና በዚህ ዓመተ ምሕረት የተሠሩት እንዲህና እንዲህ የሚባሉ መኪናዎች ይህ ችግር አለባቸውና ወደ ኩባንያው ጣቢያ እየወሰዳችሁ እቃው ይለወጥላችሁ' ወይም 'ይህ መድኃኒት እንዲህ ያለ የንግድ መዘዝ አስከትሎአልና ያልተሸጠው ከየሱቁ መደርደሪያ እንዲመለስ/እንዲወገድ፤ የገዛችሁም እንዳትጠቀሙ' ይባላል ይመለሳል። የኛዎቹ መዝሙሮች ግን፣ በተለይም ከቅርብ ጊዜ ወዲህ በጅምላ እየተመረቱ ያሉት ብዙዎቹ፣ የጥራት ቁጥጥር ቀርቶ ሙከራውም ያልዳሰሳቸው፣ ሽታውም ያልነካቸው ናቸው። ግድፈት ያለባቸው መዝሙሮች ይመለሱ ቢባል ከብዙዎቹ CDዎች አንድ ሁለት መዝሙሮች ብቻ እየቀረ የቀሩት ለዘመናዎቹ ይመለሱ ነበር። ባለፈው ስርጭትና በዚህም ስለመዝሙሮቻችን እየተደረገ ያለው ይህ ልክ እንደ QC ሥራ ያለ ነገር ነው። ሊደረግ የተሞከረው ምንም ምርቱ ቀድሞውኑ ገበያ ላይ ቢውልም እንኳ የጥራት ቁጥጥር ሥራ ዓይነት ነው። ግቡም ይህን መሳይ ስሕተቶች እንዳይደገሙ ነው። ማመስገንና ማበረታታት መልካም

ቢሆንም የጥራት ተቆጣጣሪዎች ሥራ ማመስገን ሳይሆን ጉድፍና እንክንግ ማጥራት ነው። ማመስገንና ደመወዝ መጨመር፣ እድገት መስጠትና እርከን ማስረገጥ፣ መሾምና መሸለም የአለቃውና የአስተዳዳሪው ሥራ ነው። የማመስገንን ተገቢነት ሳልዘነጋ ይህ ዓይነቱ ሥራ የጥራት ፍተሻና የሒስ መሆኑን እንደገና ላሳስብ እወዳለሁ። ስለዚህ አድማጮችም ዘማሪዎችም ይህንን እንድትገነዘቡልኝ እወዳለሁ።

ሒስ በባህርይው እንዲህ ያለውን የስሕተት አካሄድና አዝማሚያ የማረም ሒደት በመሆኑ መታረምን የማይፈልጉ ሰዎችን የሚያስቆጣ ተፈጥሮ አለው። አንድ ወጣት የአምልኮ መሪ ያለፈውን CD ካዳመጠ በኋላ አስተያየቱ፣ "ይህ ያስደነብረኛል እንጂ አያርመኝም፣ አይመልስኝም" የሚል ነበር። የሚያስደነብር ነገር ከኖረ መደንበር አስፈላጊና ትክክለኛ ነገር ነው። መደንበር ብዙ ጊዜ ከብቶች እንግዳ ነገር ሲያዩ የሚያደርጉት ምላሽ ነው። አውሬ ካዩ ወይም ሞተር ቢስኪሌት ሲያዩ አውሬ ይመስላቸውና በርግገው ራቅ ይሉና ቆም ብለው ሰላም ከሆነ ወደ ተግባራቸው ወደ ግጦሻቸው ይመለሳሉ፤ ሽብር ከሆነም ራሳቸውን ለመጠበቅ ሽሽታቸውን ይቀጥላሉ። የሚያስደነብር ነገር ከኖረ መደንበር ተገቢና ጤናማ ነገር ነው። CDው አስደንበሮ ከሆነ ጥሩ ነው፤ ያስደነበረው ነገር ወይ አውሬ ነው፤ ወይም ቢስኪሌት ነው። "አይመልስኝም" ላለው ግን የምለው የለኝም። መመለስ ወይም መፈርጠጥ የአድማጩ ምርጫና ውሳኔ ነው። ይህ ወጣት ላለመታረም ወይም ላለመመለስ ወስኖና አምርሮ በዚያ መንገድ ቀጥሎ ከሆነ እስኪመለስ መጠበቅ ነው። ግን ከዚህ በኋላ በርጠሜዎስን በርተሎሜዎስ፤ ወይም አርያምን ጸባዎት እያለ የሚዘምር አይመስለኝም። ይህን ካደረግን በቂ ነው። የዚያ [CD] ዝግጅት ግብም ይኸው ነበር።

የመዝሙር ምንነት

ከሒስ ምንነት ጋር ተያይዞ ሳይነሣ መቅረት የሌለበት ሌላ ነጥብ የራሱ የመዝሙር ምንነት ነው። መዝሙር ምንድናው? መዝሙር ጥበብ ወይም ኪነ ጥበብ ነው? ሙያና ሥራ ነው? ንግድና ገንዘብ ማግኛ ነው? ወይስ አገልግሎት ነው? ወይስ ከተጠቀሱት የጥቂቱ ቅይጥ ነው? ከነዚህ ከተጠቀሱት ነገሮች በአንዱ ወይም በሌላው መፈረጃ የምንሰጠውን ትርጓሜ ማቅለም ብቻ ሳይሆን የይዘቱንም ምንነት ይወስነዋል ወይም ይለውጠዋል። ከመዝሙር ጋር የጠበቀ ቁርኝት ያላቸው ሰዎች መዝሙርን ከእነዚህ በአንዱ ቅይድ ውስጥ ያስቀምጡታል። እኔም እንደ ሕያሴዎች ጸሐፊ በአንዱ ማስቀመጥ ይጠበቅብኛል። መዝሙር፣ ማለትም ክርስቲያናዊ መዝሙር በአጭር ቋንቋ አገልግሎት ነው። ዓላማ ያለው ግብ ያለው አገልግሎት ነው። ወደ እግዚአብሔር (በውዳሴ)፣ ወደ ሰዎች (በማነጻና በመጥራት)፣ ወደ ራስ ውስጥም (በአምልኮና በጸሎት) የሚያመለክት አገልግሎት ነው። መዝሙር አገልግሎት ነው። አገልግሎቱ መጽሐፍ ቅዱስንና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስነ መለኮትን የተንተራሰ የማነጻ አገልግሎት ነው። ስሜትን ማሟሟቅ አይደለም። ያላመኑትን ወደ ክርስቶስ የሚጠራና የሚጋብዝ፣ ያመኑትን እንደ ስብከት፣ ትምህርት፣ ትንቢት፣ ተግባር፣ ምክር አገልግሎት ሁሉ የሚያንጽ፥ ከጌታ ጋር ያለንን ግንኙነትን የሚያጠነክር አገልግሎት ነው። መሠረቱ ቃሉ ነውና ከቃሉ ጋር መጋጨት የለበትም። ማእከሉና ትኩረቱ ጊዜአዊው ሳይሆን ዘላለማዊው መሆን አለበት።

ከዚህ በቀጠለ ደረጃ መዝሙር ኪነ ጥበብም ነው። ይህ ግን አገልግሎትነቱን ሳይጥል መሆን አለበት። ከጣለና እንደ ጥበብ ብቻ ከተወሰደ ከማዘናኛና ከኪነት ወይም ከኅብረ ትርጉሞች የተለየ ላይሆን ነው። ጥበብነቱ ደግሞ የጠራና የሰከነ፣ የላቀና የጠለቀ መሆን አለበት። ይህ መሣሪያንም፣ ቅላጺንም፣ ዜማንና ቅንብርንም፣ ስንኞችንም፣ ይዘቱንና መልእክቱንም የተመለከተ ነው። የግጥማችን ቤት አመታት ኢየሱስ ካለ ንጉሥ ወይም ጌታ ካለ መከታ ብሎ መጨረስ ደንብ እየመሰለ መጣ። የመዝሙር ግጥሞችና ቃላት ተደጋጋሚና አሰልፎ እየሆኑ መጥተዋል። ለዚህ ሳይሆን አይቀርም ብዙ ዘመናዎች ቃላት ባገኘሁና፣ እልፍ ልሳን በኖረኝና፣ ማመስገኛ ቃላት አጣሁ ወዘተ፣ እያሉ የሚዘምሩት። ቃላት አጥተው ግን መዘመር አልተወጡም። እውነት ቃላት አጡ ወይስ ጥረትና ጊዜ አጡ? ጥበብ ጥረት ይጠይቃል፤ ጊዜ ይጠይቃል። ያንነራገርነው ሁሉ መዝሙር ሆኖ መታተም አይገባውም። አቅሙ የለውም! ይህ ቃላትን ብቻ ሳይሆን የሙዚቃ ቅንብርንና ዜማንም፣ ድምጽንም ይመለከታል።

የመዝሙሮች ይዘት መውረድ መንስኤዎች

መዝሙር ሙያና ሥራ፣ ንግድና የንዋይ መስብሰቢያ አይደለም። አሰምርበታለሁ፤ አይደለም። በዚህ ከጥቂት ዘመናዎች ጋር አንስማማ ይሆናል። በተለይም በመዝሙር እንዲሰታሰብና ንግድ ዘርፍ ከተሰማሩት ጋር አንስማማም። ላለመስማማት እስማማለሁ ወይም አለመስማማትን እመርጣለሁ። በድምጽና በሙዚቃ ትምህርት ቤት አልፎ የሰለጠኑት እንደሙያ ቢሠሩበት የሚሠሩትን ያውቃሉና እንደ ባለሙያ በማሰልጠንም፣ በማስተማርም፣ አቅጣጫ በማሳየትም፣ ቢሰለፉ ተገቢ ነው። ይህ ኑሮአቸው ነውና መኖሪያቸው ሊሆን ደግሞ ግድ ነው። ደግሞም ቤተ ክርስቲያን የዘመናዎችን ስጦታ፣ ችሎታ፣ ዝንባሌና ጸጋ አስተውላ እንደ አገልጋይ ብታሰማራቸውና የሚያስፈልጋቸውንም ብታደርግላቸው ይህ ተገቢ ነው። እንደ ሙሉ ጊዜ አገልጋዮች አሰማርታቸው ከሆነ ደግሞ የሚያስፈልጋቸው ብቻ ሳይሆን የሚገባቸውም መደረግ አለበት። በተረፈ ግን፣ ገንዘብን ሂሳብ አድርጎ ወደ ብር እየተዘረጉ መምዘግዘግ አገልግሎት አሁን እየወደቀ ወዳለበት እየገፉ ይጥለዋል፤ በወደቀበትም ይረጋግጠዋል። የበርካታ ዘመናዎች ከመጀመሪያ አልበም በኋላ የሚከተል ማዘቅዘቅ ከገንዘብም ጋር የተያያዘ ነው። የመጀመሪያው በጸሎት ተለውሶ ይወለድና ቀጣዮቹ የገንዘብ መሥሪያ ይሆናሉ። የሚሠራው ገንዘብ ደግሞ ትንሽ ስላልሆነ ቀያይጦም፣ አቀጣጥኖም፣ ቶሎ ቶሎ ብሎም ይመረታል። የጥራት ጉድለት ከቃሉ ጋር መጣረስን ሲያስከትል የፈዘዘው አድማጭ 'ምን እየሆነ ነው?' እንዲል የማንቁያ ደወል ማሰማት አስፈላጊ ነው።

ከዚህ ተያይዞ የሚወሳው አሳብ መዝሙር መዘናኛና መስተንግዶ ነው ወይስ አምልኮ? የሚለው ነው። ዛሬ ዛሬ መዝሙሮችና ዘመናዎች እንደ ኪነትና ኅብረ ትርጉሞች ያለ መልክ እየያዙ እየመጡ ነው። ይህ በሠርግና በልደትና በመሳሰሉት በዓላት የሚደረጉትንም ይጨምራል። አምልኮና ስብከተ ወንጌል ግቡ ከሆነ ምንም ችግር የለበትም። እንዲያውም በአጋጣሚው ሁሉ ወንጌሉ እንዲተላለፍ ሊበረታታም ይገባል። ከዚህ ሌላ ከሆነ ግን ችግር አለበት። በሌላኛው ገጽታው ግን ድግስ እየተደገበና ገንዘብ እየተከፈለበት፣ አምልኮ እየመሰለ ነገር ግን ቅርፊቱ ብቻ አምልኮ እየሆነ እየመጣ ነው። አንዳንዶቹ ከነስሙ የመዝሙር ድግስ ይሉታል።

እነዚያ የሙዚቃ ድግስ የሚሉት ክርስትና ተቀብቶ ማለት ነው። ይህ አዝማሚያ ለብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሳሳቢ እየሆነ ነው። ስብሰባ፣ ድግስ፣ ኮንሰርት፣ ወዘተ እየተባለ ዓላማውም ግቡም ከቤተ ክርስቲያን ተልእኮ የወጣ ነገር እየተደረገ ነው። አንዳንድ ቦታ ዓላማዊ ባለሙያዎችም ከቴክኒክ እስከ ሙዚቃ መሣሪያ ጨዋታ እየተቀጠሩ የሠሩባቸው ጊዜዎች አሉ። እንዲያውም አምልኮውን አለመምራታቸው ሊያስመሰግን ሳይገባ አይቀርም። በዚህ ዙሪያ የታዘብኳቸውን ጥቂት ነጥቦች ላንሣ፤

- በመልካም ጎኑ ለአምልኮና ወንጌልን ለማሰራጨት ሊሆን ይችላል። አንድ ወንድም፣ 'ዓለማውያንን ከቤተ ክርስቲያን ይልቅ ቤተ ክርስቲያን ወዳልሆነ ቦታ መጥራት ቀላል ስለሚሆን ነው ይህ ያስፈለገው' አለ። ይህ ምናልባት የሚቀልል ይመስላል። ከሆነም በጣም ጥሩ አገልግሎት ነው። ግን ካየኋቸው ጥቂት ድግስና ኮንሰርቶች በአንዱም ወንጌልን ላልሰሙ ያሰራጩና ለደኅንነት የጋበዘ አላየሁም። ስብከት የለም፤ ቢኖርም መሟሟቂያ እንጂ የደኅንነት ወንጌል አይደለም።
- አንዳንድ ከትልቅና ከሚያምር መድረክ ላይ ሆኖ በምስል ለመቀረጽና በኋላ ያንን ከሌላ ነገር ጋር ቀይጦ ወይም ሳይቀይጡ ለገበያ ለማዋል የተደረገ ሙከራ ነው። ይህ በስፋት ተደርጎአል።
- አንዳንድ እንዲያውም ለመታወቅና ለመተዋወቅ ብቻ ተብሎ የተደረገ መሰናዶ ነው። አምልኮውን የሚመራው ወይም የሚያስተዋውቀው ሰው ያንን ዘመሪ ሲያስተዋውቅ ወደ መድረክ የምትመጣው ወይም የሚመጣው ዘመሪ የእሴይ ልጅ ዳዊትን ወይም ሐዋርያው ጳውሎስን ነው የሚያስመስሉት።
- ሌላው ለገንዘብ መስብሰቢያ ነው። ይህ ከመግቢያ ቲኬትም ከሚሰበሰብ መጣም ወይም የፈቃድና የፍቅር ስጦታም ሊሆን ይችላል። ገንዘብ ካሰገኘ፣ ገንዘብ ካወጣ፣ ካጠጣ፣ ጸጋም ቢሆን ይዋል ገበያ ላይ እንደማለት ነው። ጸጋ በገበያ መቸብቸብ የለበትም።

ከተሰጡኝ አስተያየቶች አንዱ አንድ የማደንቀው የመዝሙር ቅኔና ዜማ ደራሲ ያለው ቃል ነው። "ይህን የመሰለው ሒስ በዓለማዊው ስነ ጥበብ ተደርጎ ቢሆን የተሻለ ውጤት ይኖረው ነበር" የሚል ነበር። አሳቡ የሒስን ተቀባይነትና የታራሚነትን ፍላጎት ለማመልከት ነው። በነዚያ ዘንድ ሕያሴ ኪነ ጥበብ ጉልህ ስፍራ ስላለው አሳቡ ትክክል ሊሆን ይችላል፤ ውጤቱም አመርቂ ሊሆን ይችላል። እኔ የዓለማውያንን ሥራ ለማሐስ ጥልቅ እውቀትና ሰፊ ጊዜ የለኝም። ዓለማውያን ከያኔዎች በኔ እምነት ከክርስቲያናዊ ሒስ በፊት ክርስቶስ ራሱ ነው የሚያስፈልጋቸው። ጉዳዩ ከኔ መስክና ሙያ የራቀ ቢሆንም ይህ አስተያየት ግን በዓለማዊውም ዘፈን በኩል ያለውን ዝቅጠት እየታዘብኩ የኛዎቹን ዘመናዎች አረማመድ እንድዳስሰ አድርጎኛል። አንዳንድ ዘፈኖችን ሳናስብም ሳንፈልግም እንሰማለን። ዱሮ እስማ የነበረው ወይም እየሰማሁ ያደግኩት ዓለማዊ ሙዚቃ ምንጭ ሬድዮ ነው፤ እና እስማ የነበረው አድማጮች የሚመርጡትንና የሬድዮ አዘጋጆቹ የሚያቀርቡት ነው። ታዲያ የዚያኔዎቹ ዘፈኖች ቁም ነገር የያዙ ነበሩ። ክርስቲያናዊ መዝሙሮችን እየሒስኩ ዘፈኖችን መጥቀስ ነውር ቢመስልም እየሰማሁ ካደግኳቸው ጥቂቶቹን ልጥቀስ፤ ተማር ልጄ ሌት ፀሐይ ነው ላልተማረ ሰው ግን ቀኑ ጨለማ ነው። ውሸት ለመናገር አትሻም ምላሴ ለእውነት እምታለሁ አልሳሳም ለነፍሴ፣ አክብር አለቃህን በስነ ሥርዓቱ ሸር ጉድ አታብዛ በየምክንያቱ፣ ኑኑይ ጨቅላሞ ሳይሸ ደስ ይለኛል ከመጥፎው

አሳቤ ፍቅርሽ ይገታኛል። አያጠፋ የለም ሁሉም በየቤቱ የኔሰ የብቻው ነው ሸረ ስንቱ ስንቱ። አርቆ ማሰቢያ እያለን አይምር እንደምን ተሳንን ለማክበር ቀጠር። ጋብቻ ክቡር ነው ወረት ያልዳሰሰው። የእናት ውለታዎን ባወሳ ወዳለሁ። ማየት መልካም ሁሉን እይ ግን በትዳር ቀልዱን ተይ። መሃይም እያሉ ሰው እንዴት ይናቃል ያልተማረ አዋቂ ሲጠይቅ ይጨንቃል፤ ወዘተ ወዘተ። መልእክት አላቸው፤ እውነትንና ቁምነገርን ነው የሚናገሩት፤ ቃል ኪዳን መጠበቅን፤ ወሽካታ አለመሆንን፤ አክብርትን፤ ታማኝነትን፤ ቅንነትን አለመናቅን ነው የሚናገሩት። ጥቂቶቹማ መንፈሳዊ መዝሙር ለመምሰል ማዘንበል ይታይባቸዋል። እየቆዩ ግን እየዘቀጡ የመጡ ይመስላል።

ከ10 ዓመታት በፊት በሰማሁት አንድ የኢትዮጵያ ፊደሮ ዝግጅት የዝግጅቱ አቅራቢ የጥንቱን ሙዚቃና የዘመኑን እያነጻጸረ ሲተነትን፤ "የኢትዮጵያ የሙዚቃ ጎማም ከአብዮቱ ፍንዳታ ጋር አብሮ ፈነዳ" በማለት ይጀምርና የይዘቱን፤ የቋንቋውን፤ የጭብጡን እየተንደረደሩ መውረድና መውደቅ አቅርቦ ነበር። ከማንብባቸው ጽሑፎች እንደታዘብኩት የኢትዮጵያ ብቻ ሳይሆን የየአገሩ ሁሉ የዘፈን ይዘት እየተቀየረ መጥቶአል። በምዕራቡ ዓለም ከ60ዎቹ በፊት ታማኝነት፤ ሥራ ወዳድነት፤ ቤተ ሰባዊ ፍቅር፤ ሃይማኖተኝነት ነበሩ ጭብጦቹ፤ በአመዛኙ። የ60ዎቹ የሮክ ሙዚቃ ንቅናቄ የጭብጡን አትኩረት ወደ ወሲብ ቀየረው። ይህ በከፊል የወጣቱ ትውልድ እስካሁንም የቀጠለ ሆኖ እስከ 70ዎቹ ዘለቀ። በ70ዎቹና 80ዎቹ ደግሞ አመላካች ቀስቱ አቅጣጫውን አዙሮ አዝማሚያው የሃሺሽ፤ ጠፍቶ የማጥፋት፤ አጥፍቶ የመጥፋት፤ የወንጀልና የማሸበር፤ ለሕግ፤ ለደንብ፤ ለሰርዓት አለመዝገት አለመታዘዝ ሆነ። በ80ዎቹና 90ዎቹ መልኩ በፍጥነት እየተቀየረ የአምልኮና ሰይጣናዊ ሃይማኖት ማስተላለፊያ ሆኗል። በአገራችንም ከዚህ የተለየ አይደለም። የቀድሞዎቹ ቁም ነገሮች በርካሽ ወሲባዊ ዘፈኖች ተተኩ። ተረከዟ፤ ባቷ፤ ዳሌዎ፤ ከሷ ጋር ተኝቼ ሲነጋ ልሙት፤ ወዘተ ሆኑ። ሰይጣናዊ አምልኮውም አልቀረም፤ "ጃህ ያስተሰርያል" የሚል ዘፈን በቅርብ ሰምቼ ነበር። ጃህ ሲል ዘፋኙ ምናልባት ይሆን ወይም እግዚአብሔርን ማለቱ ይሆን? ግን ዘፈኑ እግዚአብሔር ስለሚያስተሰርዎበት በመስቀል ላይ ስለፈሰሰው የክርስቶስ ደም ሳይሆን ስለ ኃይለ ሥላሴ ነው። ራስታዎች ጃህ ወይም አምላክ የሚሉት ደግሞ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴን ነው። አያሳዝንም የክርስቶስን አዳኝነት በሚችሉና በሞተ ንጉሥ መተካቱ? በአገራችንም ሳይቀር ዘፈኖችም አምልኮ እየመሰሉ እየሄዱ ናቸው።

መዝሙሮቻችንም ከዚያ ባልተናነሰ፤ ምናልባትም በፈጠነ አውራረድ እየወረዱ መሆናቸውን እናስብ። ይህ አዝማሚያ ዝም ከተባለ መውረዱ ወደ መውደቅ እንደሚያደርሰው መገመት አይከብድም። በቅርብ ባነበብኩት እንዳለ በሽር በጻፈው አንድ መጣጥፍ ዘፋኞች መጽሐፍ ቅዱስ ጠቃሽ ዘይቤን እየተከተሉ መንፈሳዊ ሳይሆኑ ግን እየመሰሉ ሲሄዱ በአንጻሩ ጥቂት ያልሆኑ ዘማሪዎች ደግሞ አዝማሪ ቤት መጎብኘትና ማዘውተርን መጀመራቸውን አውስቶአል። ይህ ከሆነ አገልግሎትን የሚያዘቅጥ ብቻ ሳይሆን ሕይወትንም የሚበክል በሽታ ነው። እንዲህ የሚያደርጉት "ዘማሪዎች" ከየት የተለቀመ ገፈፍ ሊያበሉን እንደሚጥሩ መገመት አይከብድም። ቀደም ሲል ከጠቀስኩት መጽሐፍ በዝርዝር ሳይሆን በነጥብ ልወስድ የምፈልገውን ሌላ አንድ አሳብ ላክል። ይህም ከስሕተቶች ጀርባ ያሉት ነገሮች ምንነት ነው። [ከ178-173 ባለው ክፍል] ከስሕተቶቹ ጀርባ በአጠቃላይ እይታ ሦስት የተለያዩ ግፊቶች

መኖራቸውን ጠቁሜአለሁ። እዚያ የተባራራው ከሕሰት አስተማሪዎችና ከስሕተት ትምህርቶችና ልምምዶች ጀርባ ያሉ ግፊቶች ቢሆንም ይዘቱ እንጂ አሠራሩ ያው አንድ ነውና እዚህም እንየው። እነዚህ ሦስት ግፊቶች፤ ንጹሕ ኅሊና፤ ጥቅም፤ እና ሰይጣናዊ አሠራር ናቸው።

ከኋላ ጀምረን ወደ መጀመሪያው ለመሄድ ሰይጣናዊ አሠራር ጭልጥ ያለ ሰይጣን ሰዎችን ከጌታና ከእውነት መንገድ ሊለይ የተገለገለበት መሣሪያ ነው። እነዚህ ግፊቶች በመዝሙሮች ውስጥም አይተላለፉም ማለት የሞህነት ነው። ሊተላለፉ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱሳቸውን በማንበብ ፈንታ መዝሙር የሚያኝኩ ክርስቲያኖች ጥቂት አይደሉም፤ ዘማሪዎቹ ዋና ምንጫቸው ቃሉ ካልሆነ እነዚህ መዝሙር ቀለቡዎች በተሳሳቱ መዝሙሮች በቀላሉ ሊወናበዱ ይችላሉ። ሰይጣን ደግሞ እውነትን አጣምሞ ማቅረብ ሥራው ነው።

ሁለተኛው ጥቅም ነው። ጥቅም ፈርጄ የበዛ ነው። መታወቅና ዝና ሊሆን ይችላል፤ ሥልጣንና የበላይነትን መቆናጠጥ ሊሆን ይችላል፤ ንዋይና ብልጽግናም ሊሆን ይችላል። የዘማሪ አገልግሎት በእነዚህ ገመዶች አይወሳሰብም፤ አይጠፈርም ማለት አንችልም። ጎላ ያለው የጥቅም ፈርጅ ገንዘብ ነው። ከገንዘብ ጋር ስለሚያያዝበት ገጽታው በቀደመው ስርጭት በመጠኑ ተገልጦአል። አሁን አሁንም የመዝሙር ካሴቶችና CDዎች ሽያጭ ዋጋ እስኪያንገደግድ ድረስ ትልቅ ነው። አንድ ካሴት ወይም CD በማሳተም በአቋራጭ የገንዘብ ቆጥ ላይ መውጣትም አለ ለካ እያሉ በሰው ሠራሽ ችሎታ ሊዘምሩ የጣሩ ጥቂት አይደሉም። ስለዚህ ድምጽ ያላቸውም የሌላቸውም፤ ቅኔ መቀኘት የሚችሉትም የማይችሉትም እየዘመሩ ይገኛሉ። ምንም መለኪያ የለማ! ቢኖርም እንኳ መለካትና መሰፈር፤ መጠየቅና መፈተሽ አይፈልጉም። ይህ የገንዘብ መጠን የንዋይ ፍቅር የሌላቸውን እንዲኖራቸው፤ ያላቸውንም እንዲገፉበት አያደርግም ማለት አሁንም የሞህነት ነው። ከገንዘብ ጋር በተያያዘ መልኩ አንዳንድ ዘማሪዎች አገልጋይ ሳይሆን ባለሙያ እስኪመሰሉ ድረስ የሚያስተዛዝቡ ሁኔታዎችም እየታዩ ናቸው። በድግስ ቤትና በሠርግ ቦታዎች የአዝማሪ ሙያ መተኪያ እየሆኑ ናቸው። ማምለክና ማስመለክ ተገቢነቱ አልጠፋኝም፤ ግን ጫን ያለ ገንዘብ ቀብድ ካልተያዘ ወይም እጅ በእጅ ካልተከፈለ አገልግሎቱ [ሥራው ቢባል ይሻላል ወይም ሙያው] አይፈጸምም።

ሦስተኛው ንጹሕ ኅሊና ነው። ይህ ካለማወቅ የተነሣ መሳሳት ነው። እንደሚታወቀው ኅሊናችን ቀድሞ የተማርነውን ነገር እውነትነት ወይም ስሕተትነት ያረጋግጥልናል እንጂ አዲስ ነገር አያስተምረንም። ስሕተቱን እውነት ነው ብለን ተምረን ከሆነ እውነት መሆኑን ያስታውሰናል እንጂ ስሕተት ነው ብሎ አይወቅሰንም። ይህ የየሞኅነትና የብስለት አጦት ስሕተት ነው። በኔ ግምት በመዝሙሮች የተሳሳቱ ስንኞች ውስጥ የሚታዩት አብዛኞቹ ስሕተቶች ከዚህ ክፍል የሚወድቁ ሊሆኑ ይችላሉ። አንድ ዘማሪ አንድን ስሕተት የተሳሳተው ባለማወቅና ባለማስተዋል እንደሆነ ሊናገር ይችላል። እውነትም ሊሆን ይችላል። ይህ አዝማሚያ ግን እንዲቀጥል መተው የለበትም። ዘማሪውም በስሕተቱ መግፋት የለበትም።

ከጥቂት ዓመታት በፊት በአንድ መጽሐፍ ውስጥ፤ "ዛሬ ቤተ ክርስቲያንን ለከፍተኛ አደጋ እያጋለጠ ያለው ከተኩላዎች ተኩላነት ይልቅ የበጎቹ በግነት ነው" የሚል ቃል አንብቤ ነበር። እውነት ነው። ምእመናን በቀላሉ አማኞችና በቀላሉ የሚሸነገሉ ከሆኑ፤ የሚነገራቸውንም ሆነ

የሚዘመረውን ሳይጠኑና ሳይበጥሩ የሚቀበሉ ከሆኑ ስሕተቱ ይባዛል እንጂ አይቀረፍም፤ አይቀነስም። እንደ ቤርያ ክርስቲያኖች ልቦ ሰፊዎችና መርማሪዎች መሆንን ማወቅ አለብን። መዝሙሮችን እንደ መዝናኛና መስተናገጃ ብቻ መቁጠር አንድ ነገር ነው። የምናመልከበት፣ ትምህርት የምንቀስምበትና ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን ግንኙነት የምናጠናክርበትና የምናስውብበት መሣሪያ ነው የምንል ከሆነ ግን ይዘቱን ማጤን አለብን እንጂ በየዋሳኝነት ሳር መስሎን ከሳር ቢታች የሆነ ነገር መብላት በግንት ሳይሆን ከበግም ቢታች መሆን ነው። ቃሉ በማስተዋል እንድንዘምር ያሳስበናል። በማስተዋል ማድመጥም አለብን።

ሌላው የበጎች በግንት ገጽታ ዘማሪዎችን ያለ አገባብ ማሞካሸትና የሌላቸውን ከአገልግሎታቸውና ከአቅማቸው የበለጠ ስፍራና አገልግሎት መስጠት ነው። በአንዳንድ ጉባኤ ለመዘመር የመጣ ዘማሪ መዝሙሩን መንደርደሪያ ብቻ አድርጎ ሰባኪ መሆን ሲቃጣው ይታያል። አንዳንዱ ሰባኪ ደግሞ ከመስበኩ በፊት መዝሙርን አስታኮ አምልኮ በማስመሰል ጉባኤውን በሽብር ሲሞላ በጥቂት ቦታዎች ታዝቤአለሁ። እነዚህ ሁለት ዓይነት ሰዎች አገልግሎታቸውን ቢለዋወጡ ይሻል ነበር። ይህ የአጋጣሚና የአንድ ጊዜ ክስተት ሳይሆን በጥቂት ቦታዎች የተለምዶ አገልግሎት ይመስላል። የታዘብኳቸው አንዳንድ ዘማሪዎች ከመዝሙር አገልግሎታቸው ጋር አዋህደው "ሊሰብኩ" የሚሞክሩት የተዘጋጁበትን ሳይሆን በጊዜው የመጣላቸውን ነገር በመሆኑ አንዳንዴ ሊያነቡ የፈለጉት ምንባብ ክፍል እንኳ እየጠፋባቸው ያሳሰቡትንና እያሉና ያልተጻፈውን እንደተጻፈ አስመስለው ሲዘላብዱ ይሰማሉ። ይህን ሲያደርጉ የኃይረት ምልክት አይታይባቸውም። ይህን ሁሉ ያልተዘጋጁበትን ድንገተኛ ነገር የሚያደርጉት ደግሞ ጉባኤው ለረጅም ሰዓት እንዲቆምና ዓይን እንዲጨፍን ገዝተው ነው። አንዳንዶቹ እንዲያውም ቁሙ፣ ጨፍኑ፣ እጆቻችሁን ዘርጉ ሲሉ የተቆጣጠሩበት ባህርይ ይታይባቸዋል። ይህ ከዚያ በፊት ወይም በዚያ ሰዓት የሚያደርጉትን የሚያውቁትን ሰዎች ሳይሆን በስሜት ብቻ ተነድተው ያሳሰቡትንና ያልተዘጋጁበትን ግብታዊ ነገር የሚሠሩትን ነው።

ክፍል ሁለት፡ ሕጻን

ሀ) የመዝሙሮች እድሳት

ለአንዳንድ ዘማሪዎች የሰነበቱ መዝሙሮቻቸውን እንደገና አድሰው ማውጣት አዲስ ባህል እየሆነም ነው። እርግጥ አንዳንድ መዝሙሮች የትዝታ መግነጢሶች ናቸው። ወደ ኋላ ወሰደው ከጌታና ከሕዝቡ ጋር ያሳለፍነውን የቀደመ የሚጥም ዘመን ቃና ያመጣሉ። ትዝታ ብቻ ሳይሆን ታሪክና ሐውልትነት ያላቸው ናቸው። እንደገና ባይዘመሩም እየታወሱና ጉልበታዎች እንደሆኑ የሚኖሩ ናቸው። በቀድሞው ዘማሪም ይሁን በሌላ ዘማሪም ቢደገምም ይጥማሉ። እርግጥ ነው፤ የቀድሞዎቹ የተቀረጹ ካሴቶች ክምችቶች እየጠፉ መምጣታቸው አሳሳቢ ነው። ጥያቄው ግን መዝሙሮቹ ላይ ሳይሆን እንደገና መዘመራቸው ላይ ነው። አዲሱ ትውልድ ስለማያውቃቸው ለማስተዋወቅ ይሆን እንደገና መዘመር ያስፈላጋቸው? አንድ ዘማሪ ምክንያቱ አድርጎ የተናገረው ይህንን ነው። የመዝሙር አካሄድ በማሸቆልቆሉ የአሁኑን ከቀደመው ጋር ለማገጸጸር መንገድ ለመመንጠር ይሆን? ይህ ሊሆን ይችላል ግን፣ የቀድሞዎቹ ብቻ ሳይሆኑ የቅርቦቹም የሙዚቃ መሣሪያውን ብቻ ቀየር አድርገው መልሰው

እያወጡ ናቸው። ወይም መሳ ለመሳ አዲስና ከቀድሞዎቹ ከፊሉን እየዘመሩ ካሴቱን ይሸጡታል። እውነተኛው ጥያቄ ግን፣ መዝሙርም ነጠፈና ነው መደገም ያስፈላጋቸው? ወይስ ይህም የካሴት ምርትና የገበያ ሽሚያ ነው? የሚለው ነው። እነዚህን ጥያቄዎች ጠያቂዎቹ ሳይሆን ተጠያቂዎቹ ቢመልሱት ያምራል።

ከመዝሙሮቻችን ፈር ቀዳጅነትና የአዲስ ነገር ጀማሪነት (originality) እየጠፋ መምጣቱ ሳያንስ ያንኑ እንዳለ የመድገሙ አስፈላጊነት አልታዩኝም። ዘማሪ ገዣሽን ሙሴ ስለ ዘማሪ ደረጃ ከበደ ቁጥር 9 አልበም በጻፈው መጣጥፍ፣ "ተባርኬያለሁ! ጥሻለሁ! ጠርምሻለሁ፤ በእጥፍ ቅጣት ተቀብቻለሁ፤ ለየት ያለ መንፈስ ወርዶብኛል፤ ክፍታ የኔ ነው፤ ዘመኑ የኔ ነው፤ ዘወር በሉልኝ፤ ክፍታ ላይ ወጥቻለሁ፤ አመዬ ተራገፈ፤ ጌታ ለኔ አደላልኝ፤ የእኔ ከማንኛችሁም ይበልጣል ልዩ ነው... ወዘተ የጠገብናቸው ድግምቶች ናቸው። ታዲያ ደረጃ እነዚህን እኔ፣ እኔ፣ እኔና እኔ ብቻ የሚሉ ጆሮ አታካች "ከሊሹዎቻችንን"፣ እንዲደግምልን ይሆን የምንጠብቀው?" ብሎአል። ከሊሹ አዲስነት የጎደለው ድግግሞሽ ወይም ድግምት ነው። አዲስነት ቀድሞውኑ አልቆ መዝሙሩን በቁሙ እንዳለ መድገሙ ደግሞ በትቶ መጎተት እንዳይመስል።

ከፈር ቀዳጅነት መጥፋት ጋር የአዲስ ዘይቤ ወይም አዲስ ስልት ጀማሪነት እጦትም ይያያዛል። የይዘት ቅለትና ግድፈትም በጉልህ ይታያል። የይዘትን ግድፈቶች ኋላ አነሳሉ፤ የይዘቱን ቀላልነት በመሣሪያ ድምጽ ጉልህነትና ብዛት ለመሸፈን የሚደረግ ግብግብም ቀላል አለመሆኑ ሊወሳ ይገባል። 10 በ20 ሜትር መስብሰቢያ ውስጥ ለትልቅ እስቴዲየም የሚበቃ ድምጽ ማጉያ እስከ ከፈፉ ተከፍቶ የጀሮ ታምቡር መጠለዝና መልእክቱ በጩኸት መጀባት በአብዛኛው የሚያመለክተው በዝማሬው ውስጥ መልእክት አለመኖሩን ነው። ቢኖርና እንዲተላለፍ የተፈለገው ያ ቢሆንም ኖሮ ሙሉው ጉልበት በስሜት ላይ ከሚፈስስበት ከመሣሪያው፣ ከጩኸትና ዝላዩ፣ ከመጨፈርና ከመጎድፈሩ ቀነሰ አድርጎ ወደ ልብ ለሚገባው ቦታ በተሰጠው ነበር!

ለ) የዜማ ድግግሞሽ

በዚህም ዝግጅት እንዳለፈው ጥቂት ናሙና መዝሙሮችን ስሕተቶች ለማየትና ለማሳየት እፈልጋለሁ። በጣም ጥቃቅን የሚመስሉ ስሕተቶች ናቸው በጣም ውብ የሆኑ መዝሙሮችን እንዲወርዱ የሚያደርጉት። አንርሳ፤ አንድ ትንሽ ትል ነው ትልቁን ዱባ የሚያበላሽው። መዝሙሮቹን በተመለከተ በዘማሪዎቹ ላይ የሚያያተኩሩ ሳይሆኑ እንዳለፈው ሁሉ በአጋጣሚ ሳይምጣቸው ያገኙታቸውና የሰበሰብኳቸው ናቸው። በቃል የጠቀስኳቸውም ስጽፍ ያስታወስኳቸው ናቸው። ባለፈው ስርጭት እንዳወሳሁት አንዳንድ ዜማዎች መቀራረብ ይታይባቸዋል። የማጀቢያው መሳሪያ ዜማማ በጣም ይመሳሰላል። ያ የመሳሪያና የአጨዋወት መወራረስ ነውና ይሁን እንበል፤ ግን የአዝማች ወይም የቁጥሮች ወይም የሁለቱም መመሳሰል ለሰሚው ጥያቄ ይፈጥራል። ጥያቄው በኅሊና ውስጥ ተቀመጥ ቢሉት እሺ የማይል ሊሆን ይችላል። የተተረጎመ መዝሙር ከሆነና አንዱ መተርጎምና መዘመሩን ሌላው ሳያውቅ ዘምሮ አሳትሞ ከሆነ ደህና፤ ሳያውቅ ነው ይባላል። ካልሆነ ግን የአድማጩ ጥያቄ እየተንቀጠለ ሊኖር ነው። ከሰማኋቸው የተወሰኑ መዝሙሮች

ያደመጥኋቸውን ሁለት ተመሳሳይ ዜማዎች እነሆ፤ ይክበር እንላለን ለዘላለም እና ኦ ፍቅሩ ሁል ጊዜ፤ እንቅልፍ ወስዶኝ አንድ ሌሊት እና ጌታ የሱስ ትዝ አልከኝ ዜማቸው አንድ ነው። በአንድ ዜማ ሁለት መዝሙር መዝሙር በአንድ ድንጋይ ሁለት ወፍ መግደል አይመስለኝም። እንዲያውም በሁለት ድንጋይ አንድዋን ወፍ መጨፍሰቅ ሳይሆን አይቀርም።

የአንዳንድ መዝሙሮች ዜማ ጭራሽ ከዘፈን የተወሰደ ነው ተብሎ የቀረቡ ሂሳቦችን አንብቤአለሁ። ተደርጎ ከሆነ ይህ ነው ነው። ምነው? የዜማ ምንጭ ነጠፈ? ደረቀ? ለምን ከዘፈን? ለምን ለተረብ መጋለጥ ተፈለገ? አንድ ቀን ታከሲ ውስጥ ሆኜ አንድ ዘፈን ሰማሁ፤ የእገኘሁ አንድ ቀን ጌታዬን አየሁ። መዝሙር ዜማ በዘፈን ሆኖ ነው። ዘፋኙ የአዝማቸንም የቁጥሩንም ዜማ ሳይለውጥ፣ አንድ ቀን ባካል ባይነ ሥጋ እየሁኝ አብረን ስናወጋ እያለ ዘፈነ። ዘፋኙ እንደኮረጀ መረጋገጡን ሰምቻለሁ። ዱሮ ዩኒቨርሲቲ (አሥመራ) ሳለሁ በተማሪዎች መኖሪያ ግቢያችን አጠገብ ካለ አንድ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን በድምጽ ማጉያ መዝሙር ሰማሁ። ዜማው ምንም ሳይለውጥ የዘግጧል ጎራዴው ዜማ ነው። አንድ አብረን የምንማር ጓደኞቹን ጠራሁና፣ "ስማ ይህን መዝሙር፤ ዜማውን ከዘፈን ነው የወሰዱት" አልኩት። እርሱም፣ " ዘፈኑ ይሆናል የወሰደው እንጂ ይህ መዝሙር ከኔ መወለድ በፊትም የነበረ ነው" አለኝ። እንደዚያ ከሆነ እውነትም ዘፈኑ ነበር የወሰደው። ዘፋኞች ወይም ዓለማውያን ቢሰርቁ አይገርመን ይሆናል፤ ቢሆንም ነው ነው። የመዝሙሮች ዜማ መወራረስና መቀያየጥ አሁን አሁን ከሚወጡት አዳዲስ መዝሙሮች ጥቂት ያልሆኑትን ለመጀመሪያ ጊዜ ስንሰማ ለመጀመሪያ ጊዜ እየሰማን እንደሆነ እያወቅንም፣ "ይህን መዝሙር የት ነው የሰማሁት?" ብለን እንጠይቃለን። የሚከፋው ደግሞ የተሰማው ዜማ የመዝሙር ሳይሆን የዘፈን ሲሆን ነው። ተወኝማ የሚለው መዝሙርና ማን እንደናት፤ የሚለው ዘፈን እንዲሁም ወደሚረዳኝ አምላክ የሚለው መዝሙርና ኡኡታ አያስከፋም የሚለው ዘፈን ዜማዎች ተቀራራቢ ሳይሆኑ ተመሳሳይ ናቸው። ይህ የሚያመለክተው ዘማሪዎች ዜማቸውን ለመቅዳት ወደ ዘፈን ወንዝ መውረዳቸውን ነው። ቀጥሎ ቃላቱንም እንዳይቀዱ ይህ አዝማሚያ መቀጨት አለበት። እነዚህ ሲዲዎች ላይ ከናሙናዎቹ በላይ ነው የዘፈን ዜማ ያላቸው መዝሙሮች የተደመጡት። ሆን ተብሎ ከዘፈን ተወስዶ ከሆነ አሳፋሪ ነው። ካልሆነ ደግሞ አእምሮአችን የሰማውን ዜማም ይሁን ሌላ ነገር ደብቆ የማስቀመጥ ተፈጥሮ አለው። ታዲያ መዝሙር ስንደርስ ያ የተደበቀ ዜማ ብቅ ካለ እኛ የደረስነው ይመስለናል። አንዴ አንድ መዝሙር ለመዘምራትን ቡድናችን አቅርቤ ተለማምደን ከጨረሰን በኋላ አንዲት እኅት ያ መዝሙር ከአንድ የወላይታ ዜማ ጋር ፍጹም አንድ መሆኑን ነገረኝኝ። መዝሙር ይሁን ዘፈን አላስታውሰንም። እኔ ሳዘጋጅ በጣም እርግጠኛ ነበርኩ የራሴ ለመሆኑ። ግን አልነበረም ማለት ነው። በስንፍና ወይም በድርቅና "የራሴ ነው ደርሼዋለሁ እንዘምረዋለን" ብል ቅሌት ይሆን ነበር።

ሐ) የንባብ ግድፈቶች

የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ ያለባቸው መዝሙሮች የሚያነቡበትን ክፍል በጥንቃቄ ማንበብ ይገባቸዋል። ከዓመታት በፊት የሰማሁት አንድ የመዝሙር ካሴት ላይ የሚነበቡ ምንባቦች አሉበት። አንዱ ክፍለ ምንባብ ማቴ.7፡21-23 ሲሆን መጨረሻው ላይ ያለው ጥቅስ፣ የዚያን ጊዜም ከቶ

አላውቃችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ ተብሎ ነበር የተነበበው። ቃሉ የሚለው ግን፣ የዚያን ጊዜም፣ ከቶ አላውቃችሁም ነው። አላውቃችሁምና አላውቅኋችሁም የተለያዩ ናቸው። አላውቃችሁም በዚያን ጊዜ ነው። አላውቅኋችሁም ግን ቀድሞም ነው። የተለያዩ ባይሆኑስ እንኳ ለምን ይለወጣል? የሚነበበው የተደረሰ ከሆነ ደህና፤ ካልሆነ ግን ቃሉን ገምዶ ማንበብ ተገቢ አይደለም።

አንድ መዝሙር ላይ ደግሞ ማቴ. 11፡28 እናንተ ደካሞች ሸክም የከበዳችሁ ተብሎ ተነበብክል። ይህ መዝሙር ልካቸው ከማልፈልጋቸው መዝሙሮች አንዱና ግሩም የመስቀሉ መወድስ ነው፤ ግን መነካት ኖረበት። ቃሉ ግን እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ይላል። እንዲሁ ስንገረምመው ምንም ልዩነት የሌለው ይመስላል። ስናጠነውና ስናጠናው ግን ሸክም የከበዳችሁ እና ሸክማችሁ የከበደ ልዩነት አላቸው። እንዲያው ባይኖረውስ? የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል በአንድ አንባቢ ንባብ ለምን ይለወጣል?

መ) የይዘት ግድፈቶች

የተጻፈውን አጣምሞ ወይም አወላግዶ ማንበብ ብቻ ሳይሆን ያልተጻፈውንና ጌታ ያላለውን "አለ" ብሎ መዘመርም በበርካታ ዘማሪዎች ተሰምቶአል። ለምሳሌ፡ አለሁ አለ ጌታ አለሁ አለ... ዘማሪው አንድ ቦታ "እኔን የጨነቀኝ ኢየሱስ ምን አለ?" ይላል። ኢየሱስ ምን እንዳለ ሳይውቅ ቀርቶ የሚጠይቅ ይመስላል። ግን ምን እንዳለ ደግሞ አውቆአልና በአዝማቸው ውስጥ ደጋግሞ ኢየሱስ "አለሁ አለ" ይላል። በአዝማቸው ውስጥ ደግሞ ኢየሱስ የሚለው ነገር በየዓመቱ የሚለያይ ይመስል። "ዘንድሮስ ምን አለ?" ብሎ ይጠይቃል። እርሱ ኢየሱስ ያላለውን እንደዘመረ ሌላውም ያላለውን ሌላ ነገር እንዲዘምር የሚጋብዝ ይመስላል። "እርሱ ያላለውን እንደዘመረ" ያልኩት ኢየሱስ አለሁ ስላላለ ወይም ብሎ ስላልተናገረ ነው። እዚህ መዝሙር ውስጥ ዘማሪውና አጃቢዋ ከ60 ጊዜ በላይ የተደጋገመ "አለሁ አለ" የሚል ሐረግ ዘምረዋል። ጌታ በዮሐ. 8 "አብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ" ያለበት አንድ ስፍራ አለ። ይህ ከአብርሃም በፊት የነበረ ከጥንት ዘላለማዊ መሆኑን ነው እንጂ እግዚአብሔር የለም ለሚል ክህደት የሰጠው ምላሽ አይደለም። "አለ" ማለት ተናገረ ማለት ነው። እንደምንምተው ዘማሪው መጽሐፍ ቅዱስ ሳይሆን ሰባኪ ወይም ነቢይ ነኝ ባይ የተናገረውን መዘመሩ ካልሆነ በቀር ጌታ ጎልውናውን ማሳወቁን ወይም "የለም" ሲባል አሁንም መኖሩን ማሳየቱን መዘመሩ ይመስለኛል። ግን ያንን ለማድረግ ጌታ ያልተናገረውንና በቃሉ ያልተጻፈውን "እንዲህ ተናገረ፤ እንዲህ አለ" ብሎ መዘመር አግባብ ነው? ያላለውን "አለ" ብሎ ከሚዘምር ያንን ሳይል ጎልውናውን ማረጋገጡን፣ በቃልም በተግባርም ማሳየቱን መዘመር አይችልም ኖሮአል? የዘመረው አሳብ ያ መሆኑ ይታያል።

አንዳንድ መዝሙሮችን ከሰው ወይም ከጉባኤ ስሰማ "መጀመሪያ ከዘማሪው ወይም ከካሴቱ ሲሰሙ ተሳስተው ስምተው ያንን እየደገሙ መሆን አለበት እንጂ እንደዚህ ተብሎስ አይዘመርም" ብሎ መወራረድ ያምረኛል። አንድ ጓደኛዬ፣ ዛሬም ሰው ሆኜ ቀስት እገትራለሁ / ዛሬም ሰው ሆኜ ገሰ ገሰ አላለሁ ብሎ ነበር። ያው ጓደኛዬ ኮሌጅ በነበርን ጊዜ የአንድ ቡድን መዘምራትን የመዝሙር ደብተር ወስዶ ሲያገለብጥ፣ ይመጣል ጌታችን ካገልጋዮች ጋራ የሚለውን ይመጣል ጌታችን ካድር

ባዮች ጋራ፤ መሠረቱ ጠብቆ ብንገዝ እወዳለሁ የሚለውን መሠረቱ ጠልቆ ጉድጓድ እወርዳለሁ፤ ከፈርዖን ጮማ ለኔስ መናህ ይጥመኛል የሚለውን ከበሬውም ጮማ እያሉ ጽፈዋል። እነዚህ ልጆች አማርኛ የመጀመሪያ ቋንቋቸው ስላልሆነ ሲሰሙ ነው ለማጤን የተቸገሩት፤ አንዳንድ መዝሙሮች ግን ሲደመጡ ብቻ ሳይሆን በእርግጥም የተሳሳቱ ናቸው።

እድለኛ ነኝ. . . በመስቀል ላይ ሆኖ ስለኔ አልቅሶ አድኖኛል ጌታ ዕዳዬን ሰርዞ ጌታ በመስቀል ላይ ሆኖ ኃጢአታችንን ተሸክሞ ስቃይን ስለኛ መቀበሉ እውነት ነው። ግን አልቅሶ ነበር? በሥጋው ወራት ከብርቱ ጩኸትና ከአንባ ጋር ጸሎትንና ምልጃን ማቅረቡ ተጽፎአል። በመስቀል ላይ ማልቀሱ ግን አልተጻፈም። ይልቅ በመስቀል ላይ ነውርን ንቆ በፊቱም ስላለው ደስታ በመስቀል ታግሦ ተብሎ ነው የተጻፈለን። ለምንድርነው በዘማሪው ያልተጻፈው እንደተጻፈ ተደርጎ የተዘመረው? አልቅሶስ ቢሆን? ያዳነን ልቅሶው ነው? ይህ ያልተጻፈውን እንደተጻፈና የተጻፈውን እንደወደዱ ጠምዘዞ መዘመርና ማንበብ በዝምታ ከታለፈ መድረሻው እምን ይሆን? እድለኛ ነኝ ማለትስ መዳናችንን ሎተሪ አያስመስለውም? ዓለም ሳይፈጠር በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን በፍቅር እንሆን ዘንድ በፍቅር መመረጣችንና የማያምኑ ሰዎች እድል፣ እድለኛ፣ የታደለ የሚሉት ነገሮች የተለያዩ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ እድል ወይም ፈንታ ሲል ድርሻንና በረከትን መናገሩ እንጂ ለማንም ሊደርስ እንደሚችል እንደ ዕጣ ወይም ሎተሪ ያለ ነገር አይደለም።

የሲኦል ደጅ በርሱ ተዘግቷል መቼ ነው የሲኦል ደጅ የተዘጋው? ይህ ከየት የመጣ ትምህርት ነው? ከሆነ ሰው ወደ ሲኦል መሄዱ አብቅቷል! እንዲህ የመሰለው መዝሙርና ትምህርት ተግባራዊ ተጽእኖም አለው። ለምሳሌ፡ እንደዚያ ከሆነ፣ ማለትም፡ የሲኦል ደጅ ከተዘጋ ማንም ወደዚያ የሚሄድ የለምና ወንጌል መስበክና ስለ ጌታ መመስከር አያስፈልግም?! ሌላ ምሳሌ ብንወስድ **ተባረረ ነገር ተባረረ** ካልን ሰይጣን ተባርሮአልና፣ በአገር ውስጥ የለምና እርሱ ከእኛ እንዲርቅ ሰይጣንን መቃወም የለብንም! በክፉው ቀን ፈጽመን ለመቆም እንድንችል ዕቃ ጦራችንን ማንሣት የለብንም! በኤፌ.6 በኃይሉና በችሎቱ እንድንበረታና እንድንጋደል እንጂ አባርረነው ጋሻ ጦራችንን ሰቅለን እንድንቀመጥ አልተነገረንም። ሰይጣን እንኳን እኛን ቀላል ዲላማዎቹን ይቅርና ቃሉ እንደሚለው ጌታችንንም እንኳ ፈትኖ “ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ እስከ ጊዜው ከእርሱ ተለየ” ነው የሚለው። በማባረር መገላገል ካለማ እጥግ ድረስ አብርሮ በሰላም መኖር ለምን አልተቻለም? መዝሙሮችን እንዲያው በሽፋናቸው ብቻ ከተቀበልናቸው እንወናበዳለን።

እጅና እግሩን ጎኑን በጦር የተወጋው እጅና እግሩ ሰውነቱ ጤነኛ እንዲሆን ነው እውነት ኢየሱስ እጅና እግሩን ጎኑን በጦር ተወግቶ ነበር? ቃሉ እንደሚለው ጎኑ ነው በጦር የተወጋው፤ ለዚያውም ከሞተ በኋላና መሞቱ የተረጋገጠበትን መወጋት ነው የተወጋው። ደግሞስ የተወጋው እጅና እግራችን እና ሰውነታችን ጤነኛ እንዲሆን ነው? እጅና እግራችንና ሰውነታችን ጤነኛ እንዲሆን እኮ ኢየሱስ በመስቀል ላይ መዋል አልነበረበትም። በመስቀል ላይ ሳይውልም ቀድሞ ፈውሶአል፣ ጤና መልሶአል፣ ከሞትም ሳይቀር አስነሰቶአል። እነዚህን ነገሮች ለማድረግ በመስቀል ላይ መዋል አላስፈለገውም። አንድ ነገር ለማድረግ ግን በመስቀል ላይ መሞት ነበረበት። የመጣውም ያንን ለመፈጸም ነው። ያም፣ የኛን ኃጢአት በመስቀሉ ላይ መሸከምና ቤዛነታችንን መክፈል ነው። የመስቀሉን ገድል ከዚያ ላነሰ ነገር መለወጥ እውነትን በርካሽ

መመንዘርና ቃሉን መሸቃቀጥ ነው። ይህ ፈጽሞ መታለፍ የሌለበት የስሕተት ትምህርት ነው።

የሰማይ የምድሩ ፈጠራ ባለቤት የፈጠራ ሥራው ይህ ዘማሪ የእግዚአብሔርን የፍጥረት ወይም የፈጣሪነት ሥራ የፈጠራ ሥራ ይለዋል። ዘማሪ የሆነ ሰው ከስነ ጽሑፍና ከዚያ ከተያያዘው ከባቢ ደብዛው የራቀ መሆን የለበትም። ፈጠራ ማለት አፈጣጠር ወይም ፍጥረት ሳይሆን ውሸት ማለት ነው፤ የተሻለውና ከስነ ጽሑፍ ሥራ ጋር የተያያዘ ትርጉሙ ደግሞ ልብ ወለድ ማለት ነው። በዘፍ. 1 የሚታየው ፈጠራ ሳይሆን ፍጥረት ነው። ከነስሙም መጽሐፉ ራሱ ኦሪት ዘፍጥረት ነው እንጂ ኦሪት ዘፈጠራ አይደለም።

ጌታ እኮ ነው የሚያሸልለኝ፣ የሚያዘንጠኝ፣ ያንቀባረረኝ ላመስግነው ለቀቅ አድርጉኝ ቋንቋና ቃላት መዝሙሮቻችንን ከቡራን የሚያደርጉትን ያህል ቀላልና ገለባም ያደርጓቸዋል። ደግሞ የዘማሪውን ሕይወትም የሚያንጸባርቁ ናቸው። መሸለል፣ መዘነጥ፣ መንቀባረር የልብስና የጌጣ ጌጥ፣ የአዱኛ ቃላት ናቸው። ደግሞም ከትግትና የራቀ ባህርይ ቃላት ናቸው። ትሑት ሰው አይንቀባረርም። የሚያሳዘነው ይህንን የሚያደርገው ጌታ እንደሆነ ሲነገር ነው። በእውነቱ ክርስቲያን ሊለብስ መጣር ያለበት ሌላ ልብስ ነው፤ እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ምርጦች ቅዱሳን ሆናችሁ የተወደዳችሁም ሆናችሁ፣ ምሕረትን፣ ርኅራኄን፣ ቸርነትን፣ ትህትናን፣ የሞህነትን፣ ትዕግሥትን ልበሱ። በእነዚህም ሁሉ ላይ የፍጻሜ ማሰሪያ የሆነውን ፍቅርን ልበሱት። ይላል ቃሉ፤ ቆላ. 3፣12፣14። በአምባርና በጉትቻ፣ በጫማና በከረባት ዘንጠን ጌታ አንቀባረረኝ ማለት ጌታን ከማወደስ ይልቅ ቀብራራነታችንን በአደባባይ ማወጃችን ነው። ጌታ ከመልካም ነገር ልጆቹን አያነድልም፤ መልካም ነገር ደግሞ በመሸለልና በመዘነጥ አይሰፈርም። ክርስትና በልብስና በንብረት ተለክቶ መነሣትም መውደቅም የለበትም። ብዙ ዘማሪዎች ጌታ አከበረኝ፣ አኮራኝ፣ ሰው አደረገኝ ሲሉ ያንን ማለታቸው ነው። ጌታ ሲያድነን ሰው አይደለም ያደረገን፤ ሰውማ ነበርን፤ ከእጦት ወደ አዱኛ መምጣታቸውን መዘመራቸው ካልሆነ በቀር። ከሆነ ደግሞ ሰው መሆንን በመልበስና በገንዘብ ብቻ ከለኩ መሠረታዊ የአመለካከት ሽንቁር አለባቸው። ጌታ ሲያድነን ሰው ሳይሆን ልጆቹ ነው ያደረገን፤ ያ ልጅነትና የልጅነት ሥልጣን ቢዘመር ውብ ነበር። ያ የልጅነት ሥልጣን መንቀባረርና መዘነጥና መሸለል አይደለም። መልበስ ተገቢ ነው እንጂ ልብሳችን መታወቂያችን መሆን የለበትም። ለኛ እውነተኛ በላጭነታችን ክርስቶስን መልበሳችን ነው። ያለዚያም ከኛ የተሻለ የሚለብሱት ሊበልጡን ነው ማለት! ወይም እንደነሱ እስክንሸቆጠቅጥ ድረስ ገና ቀረኝ ልንልና ባለን ከማመስገን ይልቅ በሌለን ልናገራለን ነው!

ማዕረጌ ነህ ማዕረግ ማለት እንደ ባላምባራስ ወይም ደጃዝማች ወይም እንደ ሻምበል ወይም ኮሎኔል ያለ ከበላይ የሚለገስ ወይም በጅብድና በአገልግሎት የሚያገኙት ክብርና ሥልጣን ነው። ኢየሱስ እንዴት ሆኖ ነው ማዕረግነቱ? አሁን አሁን ኢየሱስ የሚሆነው ሳይሆን የማይሆነው ነገር እየጠፋ ነው የመጣው። በቃሉ ውስጥ የማናገኛቸው አዛውንቶች ልጆቻቸውን የሚመርቁባቸው ወይም ጓደኞች አድናቆታቸውን የሚገልጡባቸው ቃላት በኢየሱስ ላይ እየተለጠፉ ናቸው። **መልኬ ደም ግባቴ ጌጤ ነህ ውብቴ** ወይ፣ ማዕረጌ፣ ሹመቴ፣ ውብቴ፣ መደምደሚያዬ፣ ደስታዬ፣ ኩራቴ፣ ትምክህቴ፣ ወንድም ጋሼ፣ ምስጢረኛዬ፣ ምስጋናዬ፣ ወዘተ፣ እነዚህ እኛ የፈጠርናቸው ቅጥያዎች ናቸው እንጂ በቃሉ ውስጥ የምናገኛቸው አይደሉም። ይህንን ቅጥያ ለመጨመር ሥልጣኑ አለን?

ደግሞም እነዚህ ሁሉ ነገሮች እንኳን በነጠላ አንድ ላይ ቢጨፈለቁም አንዱን የጌታን ማዕረግ አይተኩም። ባለፈው ስርጭት ለሰው የሚሆኑ ማሞገሻዎችን ለጌታ መጠቀም፣ ለምሳሌ፣ ጌታን ጀግና ማለት፣ ጌታን ከፍ ሳይሆን ዝቅ ማድረግ መሆኑን አውቆኛል ነበር። ለሰው የሚሆኑ ማቆላመጫዎችንም ለጌታ መጠቀም ከውዳሴ የወረደ እንጂ የተስተካከለ አይደለም። አንዳንድ መዝሙሮች በእውነቱ አዝማሪ በፊውዳል ወይም ከበርቴ ፊት ቆሞ የሚያዘመው ነው የሚመስሉት። በልማዳዊው አባባል ከሄድን የምናቆላምጠው እኩያና ጓደኞቻችንን ነው። የሚበልጡንን በአክብሮት ነው የምንቀርበው፤ ካቆላመጥናቸው የሽነገልናቸው ብቻ ሳይሆን እንዲያውም እኩያ አድርገን ያዋረድናቸው ነው የሚመስለው፤ ለራሳቸውም ለሰሚዎቻቸው። እስኪ የምናውቀውን አንድ መሪ የሆነ ሰው በምናባቸውን እንደምናነጋግረው አስበን የዚያ ዓይነት ቃል እንጠቀም። አይመችም። አንቀጥልም። በየትኛውም ወግም ሆነ ግንኙነት ይህ አይደረግም።

ውድዬ ይክበር፣ ጌትዬ ይክበር ካህንዬ፣ ንጉሥዬ፣ አባብዬ፣ ጌትዬ፣ ኢየሱስዬ፣ ወዘተ፣ ስንል ያንን ማድረጋችን ነው። ጌትዬኮ የጌታቸው፣ የጌታሁን ወይም የጌታ መሳይ ማቆላመጫ ነው፤ የጌታ አይደለም። ካደረግነው ጌታ ማዕረጉ ነው እንጂ ስሙ አይደለም፤ ማዕረግ ደግሞ አይቆላመጥም። በኔ ግምት እነዚህ ዘማሪዎች የተለመዱ ቃላትን ከመጽሐፍ ቅዱስ አሳብ ጋር ይስማሙም ይጣሉም ስለተለመዱ ብቻ የሚጠቀሙባቸው ይመስለኛል። ለምሳሌ፣ ጣልቃ መግባት ምንድነው? **ጣልቃ እየገባ** እግዚአብሔር እኛ ወገኑ ልጆቹ ከሆንን በኋላ ጥበቃና ክብካቤ ያደርግልናል እንጂ ጣልቃ አይገባም። ጣልቃ መግባትና ጥበቃና ምሪት አንድ አይደሉም። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም ጣልቃ መግባቱ አልተጻፈም፤ አንዴም። ጣልቃ መግባት ወይም ጣልቃ ገብነት በወጥ ትርጉሙ በሁለት ችግር በሌለባቸው ወገኖች መካከል ሳይፈለጉና ሳይጋበዙ ጥሩ ላልሆነ ግብ ጥልቅ ማለት ነው። እግዚአብሔር ይህን አያደርግም። ዘማሪዎች ቃልን ከተጠቀሙና ቃል ደግሞ ትርጉም ከኖረው ትክክለኛና ተገቢውን ትርጉም ለመርጡ ግዴታ አለባቸው።

ዘማሪዎቻችን አሁን ባወጡት ካሴት ኢየሱስዬ፣ ካህንዬ፣ አባብዬ፣ ጌትዬ ካሉ በቀጣዩ ኢየሱስሻ ወይም ጌትሽ እንዳይሉ ያስፈራል። የዚህ ችግር ቃሉ ብቻ አይደለም። ግንኙነቱም ነው። አንዳንዶች ጌታን የቆሎ ጓደኛና የችርቻሮአቸው ሽርክ የሚያደርጉት ከሚሰጡት ስፍራና ከግምታቸው ካላቸው ግንኙነት የተነሣ ነው። አጠራራችን ግንኙነታችንን እንደሚገልጠው ወይም ቀረቤታችንን እንደሚመድበው የታወቀ ነው። ይህንን አንዘንጋ። ለምሳሌ ጌታ ማዕረጋችን ከሆነ ማዕረጉ ከባለማዕረጉ እንደማይበልጥ የታወቀ ነው። ዝርግፍ ጌጤ ነው ኢየሱስ ካለ፤ ዘማሪው ባለጌጡ ኢየሱስ ጌጡ ናቸው። እኛን ባለጌጥ ኢየሱስን ጌጥ፣ እኛን ባለማዕረግ፣ ኢየሱስን ማዕረግ አድርጎ መዘመር ራስን ማግዘፍ ነው፤ ነውር ነው። ስለዚህ ቋንቋችን መደብና ደረጃ ሊኖረው ይገባል።

ካህኔ እንደ መልክ ጼዴቅ ክርስቶስ ካህን ነው? እርግጥ ዕብ. 7 ውስጥ ከመልክ ጼዴቅ ጋር ሲያነጻጽረው አርናዊ ያልሆነና ዘላለማዊ የሆነ ከህነቱን ይናገራል፤ ግን ከካህናት ተርታ የሆነ ካህን መሆኑን ሳይሆን የከህነቱን ዓይነት ለመናገር ነው ካህን ያለው። በዚያው መጽሐፍና በሌሎችም ስፍራዎች በግልጽ የሚያስተምረው ዋና ትምህርት ግን ኢየሱስ ካህን ሳይሆን ሊቀ ካህናት መሆኑን ነው። እኛ ነን ካህናት፤ የንጉሥ ካህናት። ከሆነው ሹነት፣ ከእርሱነቱ የገለጥነው እየመሰለን ለምን እናውርደው?

የቅርብ ዘመዴ ነው ለኔ የሞተልኝ ዋርሳዬ የምለው በመዝገበ ቃላት ትርጉሙ ዋርሳ ወራሲ፣ ወራሽ፣ የሚወርስ ማለት ነው [ኪወክ ገጽ 405]። በዘዳ. 25 እና በመጽሐፈ ሩትም እንደተጠቀሰው ትርጉሙ ያው ሆኖ የባል ወንድም ወይም የባል የቅርብ ዘመድ፣ ባሏ የሞተባትን ሚስት የሚወርስ ማለት ነው። ዘዳ. 25፡7-9 ሴቲቱንም ዋርሳ ያሰኛል፤ ይህኛው ቃል በአማርኛው እንጂ በዕብራይስጡ ዋርሳ ሳይሆን የወንድም ሚስት ማለት ነው። በሩት መጽሐፍ ያለው ቃል ቃሉ የወጣው መቤዠት ወይም መታደግ ከሚለው ግስ ቢሆንም የወንድሙን ንብረት የሚከላከል የሚባሉ የባል የቅርብ ዘመድና ወራሽ ማለት ነው። ይህ ዘማሪ ኢየሱስን ነው ዋርሳዬ የሚለው። አንዴት ሆኖና በምን በኩል ኢየሱስ ዋርሳው ወይም ወራሹ የሆነው? አንዴትስ ነው እርሱ አውራሽ የሚሆነው? የምናወርሰውስ የትኛው ጢንጦአችንን ይሆን? ይህ የማይገባና ግራ የሆነ ነገር ነው። ጌታችን ኢየሱስ ቤዛችንና ታዳጊያችን ስለሆነ ዋርሳችን ማለት አለብን? አንድ ዘማሪ ኢየሱስን የጦር አበጋዝ ያደርገዋል። **የጦር አበጋዜን የሱሴን ሾሜአለሁ** በልማዳዊ ትርጉሙ የጦር አበጋዝ ማለት ከዋና የጦር አዛዥና ከአዝማች በታች የሆነ የጦር አለቃ ነው። ኢየሱስ ይህ የበታች አለቃ ነው ማለቱ ይሆን ይህ ዘማሪ? ከሆነ ኢየሱስ ከየትኛው አዛዥና አዝማች በታች ያለ አበጋዝ ይሆን? ዘማሪዎች የሚዘምሩበትን ቃል እርግጠኛ ሆነው ሳይውቁት ለምን እንደሚዘምሩበት ወይም ለምን ሊያውቁት እንደማይሞክሩ አይገባኝም። ቢሞክሩ እኮ ያገኙት ነበር ትርጉሙን።

መሰለውና ተንጎራደደ እኔ ነኝ ብቁ ብሎ ፈረደ ስለ ሳኦል የተዘመረ ነው። ግን አሳቡ ከየት እንደተገኘ አይታወቅም። ግምት ይሆን? ከሲኒማ የታየ ይሆን? አንድ ፊልም ላይ ሳኦል ሊነግሥ መንጎራደድ ብቻ ሳይሆን ከዚያም ያለፈ አድርጎ ነበር፤ ይህ ግን በሰው የተደረሰ ፊልም እንጂ በመንፈስ ቅዱስ የተጻፈ ቃሉ አይደለም። በቃሉ እንደተጻፈው ግን ሳኦል እንኳን ሊንጎራደድ በዕቃ መካከል ከተሸገበት ነው ተፈልጎ ወጥቶ የመጣው።

አንድ መዝሙር ውስጥ **ሚሊኒየም፣ የሱሲ ልደት፣ ካላንደር፣ አሳዝ፣ አቡጊዳ ሄውዞ** የሚሉ ቃላት ተዘምረዋል። ስለ 2ሺህ ዓመተ ምሕረት የተዘመረ ነው ግን ቃላቱ የመዝሙር ሳይሆኑ የተራ ጨዋታና የወሬ ናቸው። ኢየሱስና ኢትዮጵያ ሊተላለፉ እንደሆነ አስቦ ፈርቶአል ዘማሪው። ሚሊኒየምና መድኃኔዓለምና ኢትዮጵያ መቼ ነው ቀጠሮ የያዙት? ሉሲ ማንናት? 2ሺህ ዓመቷ ነው? የሱሲ ልደት ነው ተብሎ ኖሯል? ቢባልስ? አንዳንድ መዝሙሮች ከይዘታቸው አንጻር ሲታዩ መደረጋቸው ይገርማል። መዘመራቸው ደግሞ ጉድ ነው። አንድ መጽሔት ላይ ቃላት አጣን፣ ቃላት ባገኘሁና፣ ወዘተ፣ ለሚሉ ዘማሪዎች ጳውሎስ ፈቃዱ፣ "ቃል ካለቀባችሁ ወይ በቁጥር ዘምሩባ!" ብሎ ነበር። አቡጊዳሄውዞና ሉሲም ቃላት ሆነው ከተዘመሩ ቃላት አያልቁም ማለት ነው፤ መልእክት የለም እንጂ!

አንድ ሁለት መዝሙሮች ውስጥ **አማኑኤል አማኑኤል ሆይ፣ የክንፍህ መዘርጋት የአገሪቱ ስፋት ትሞላለች** ተብሎ ተዘምሮአል። እዚህ የክንፍ መዘርጋት የተባለው የኢየሱስን ነው። ቃሉ በተጻፈበት ስፍራ ግን የአማኑኤልን ክንፍ ሳይሆን ለአማኑኤል ነው። የክንፍ መዘርጋት የተባለው የአሦርን ንጉሥና ሠራዊቱን ነው። ሠራዊቱ ጎርፎ በፍጥነት መምጣቱን፣ ብዛቱ አገሪቱን መሙላቱን ነው። እየጎረፈም ወደ ይሁዳ ይገባል እያጠቀሰቀም ያልፋል፣ እስከ አንገትም ይደርሳል፤ አማኑኤል ሆይ፣ የክንፍ መዘርጋት የአገርህን ስፋት ትሞላለች፤ ኢሳ. 8፡8።

የኢየሱስ ቁንጅና፣ የውዴ ጠረን፣ መዓዛህን እወደዋለሁ፣ ወዘተ፡፡ ዘማሪዎቻችን የኢየሱስን አካላዊ የቁንጅና መግለጫዎችን ሲጽፉ ሰዓሊ ሆነው እፈታቸው የተቀመጠ ያስመስሉታል። ምን እያዩ ይሆን ቁንጅናውን የደረሱት? ሰዓሊዎች የሳሉትን? ወይስ በምናባቸው ያዩትን? ወይስ በወንጌላት የተጻፈውን? በመዝሙረ ዳዊት መሠረዳዊ መዝሙሮች የተሰጡ ጥቂት ምዕራፎች አሉ፤ ከዚያ? ለምሳሌ፡፡ መዝ. 45 ከክርስቶስ ማንነት ጋር ሊገናዘብ ይችል ይሆናል፤ በአዲስ ኪዳንም ከዚህ መዝሙር ስለ ክርስቶስ ዘላለማዊ መንግሥት የተመለከተ ሐረግ ተመዘዘአል። አካላዊ ቁንጅናን ግን አይደለም። ከነቢያትም ስለ መልክ ትንሽ ኢሳይያስ ነው የጻፈልን፤ እርሱም፡፡ ባየነውም ጊዜ መልክና ውበት የለውም ነው ያለን። በወንጌላት ውስጥ በዓይን ያዩትም ሲተርኩልን ምንም አልጻፉም ስለ ቁንጅናው። በራይም ውበትና ቁንጅናው አልተጻፈም ክብርና ግርማው እንጂ። ዘማሪዎቹ ምን እያዩ ይሆን ቁንጅናውን የደረሱት? ጠረኑንስ ከየት አሸትተው ይሆን የዘመሩት? እንደ አገልጋይ መርሳት ከሌሎችን ነገሮች አንዱ መጽሐፍ ቅዱስ ዝም ባለባቸው ቦታዎችና ጉዳዮች ዝምታውን ማክበርን ነው። ዝምታውን በራሳችን ምናብ እየጠቀሙት መሙላት ነውር ብቻ አይደለም፤ ኃጢአት ነው። ይህ በቃሉ ውስጥ የሌለ ሌላ ነገር መጨመር ነው። በዜማ መቅረቡ በሰብከት ከመተላለፉ ቀላል አያደርገውም።

ኤልሳቤልን ወሾች ይበሏታል፤ ደሊላ ትዋረዳለች ኤልሳቤልን ወሾች በልተዋታል ወይስ ገና ይበሏታል? ገና ሊበሏት ከሆነ መጽሐፍ ቅዱስ መታረም አለበት። ደሊላስ? እሷም ገና ወደፊት የምትመጣ ናት ወይስ የሳምሶን ደሊላ? ደግሞስ በዚያ ታሪክ የተዋረደች ደሊላ ናት? ካልተዋረደችው ደሊላ ይልቅስ ያለበታው ገብቶ የተዋረደው ሳምሶን ቢጠቀስ አይሻልም ኖሯል? ትምህርት የሚሆንን ይልቅስ እርሱ ነበር።

አንዳንድ ዘማሪዎች አዳዲስና እንግዳ ትምህርት ያስደምጡናል። **ይህም አነሰብህ፡ አነሰ ምስጋና** አነሰ፣ ወዘተ፡፡ ማነስ የብዛትን ነገር በንጽጽር መናገር ነው። እግዚአብሔር ደግሞ የልብንና የጥራትን ነገር እንጂ የብዛትን ነገር አልፈለገም፤ ፈልጎም አያውቅ። ደግሞም አነሰብኝ አላለም፤ ብሎም አያውቅም። እኛ አነሰበት እያልን በሰዎች ውስጥ የበደለኝነትና የወንጀለኝነት ስሜት ማሳደርን ብንተውና ልብና ጥራት ላይ ብናተኩር ጥሩ ይሆን ነበር።

ከቅባቱ የተነሣ ቀንበሬ ተሰባበረ ይህ ብዙ ሰባኪዎችም ቅባቱ እያሉ ለአዲስ የቅባት ትምህርታቸው ማቆንጃ የሚጠቀሙበት ቃል ነው። ኢሳ. 10፡27 ላይ ያለ፡፡ "በዚያም ቀን ሸክሙ ከጫንቃህ ቀንበሩም ከአንገትህ ላይ ይወርዳል ቀንበሩም ከውፍረት የተነሣ ይሰበራል" የሚል ቃል ነው። ቃሉ ውፍረት ብሎ ስለውፍረት ሲናገር ሰባኪዎቹ ከሌላ ትርጉም ወስደው ቅባት ብለው ተርጉመው ስለ ቅባት የተዛባና በአዲስ ኪዳን ያልተደገፈ ትምህርት ያስተምራሉ። በዕብራይስጥ ቅባት፣ ስብ ወይም ስባት፣ ውፍረት ተለዋዋጭ ቃላት ናቸው። በዚህ ስፍራ ያለው ቃል ግን ከበሬው አንገት ውፍረት የተነሣ የቀንበሩ ቅትር እንደሚሰበር እስራኤልም ከመሰልሰልና ከጉስቱልና ባሻገር ተመችቶአቸውና ብርቱ ሆነው ሲሰፋፉ መናገሩ እንጂ ቅባት አይደለም። ቅባትን ካወሳን ሌላ አንድ እንይ፤ **የበቀል ቅባት በላዬ ፈጸል** ምንድነው የበቀል ቅባት? አለ ለመሆኑ የበቀል ቅባት የሚባል ነገር? ቁጥሩ የበዛ የቅባት ዓይነት በዘመናችን ሰባኪዎችና ዘማሪዎች አንደበት እንጂ በቃሉ ውስጥ የለም። ይልቁንም የበቀል ቅባት የሚባል ነገር የለም። ምናልባት በኢሳ. 61 የተጻፈው አሳብ ተወስዶ የግል ተደርጎ ይሆን? ስለ በቀልና የአዲስ ኪዳን

ትምህርት ባለፈው ስላተትሁ ብዙ አልልም። ግን በቀል የእግዚአብሔር መሆኑ የቀረበት ዘመን መጣ ይሆን? በሚጠሉን ላይ ሰይፍ መምዘዝ ጽድቅ ሆኖ ሊቆጠር ይሆን?

መደምደሚያ ቃል

በመደምደሚያ ቃል ልል የምፈልገው መልእክት ይህ ነው። ይህ እና ያለፈውም ሒስ አትኩረት በዘማሪዎች አገልግሎት በተለይም በመዝሙሮቹ ቅርጽና ይዘት ላይ ነው። ትልቁና በምንም ነገር መለወጥ የሌለበት ነገር ከዘማሪዎቹ አንደበት የሚወጣው ቃል ንጽሕና ብቻ ሳይሆን የዘማሪዎቹ የራሳቸው አንደበትም ሆነ ራሳቸው በጌታ ውስጥ መሆናቸው ነው። በጌታ ውስጥ መሆን ማለት በተግባራዊ ረገድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሆን ማለት ነው። ይህን ስል አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ማለቱ ነው።

አንዳንድ ዘማሪዎች በቤተ ክርስቲያን ወይም ራሳቸውም ሌላም ባዘጋጁአቸው ስብሰባዎች ላይ ስለተገኙና ስለዘመሩ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ይመስላቸዋል። ቤተ ክርስቲያን አካል ናት። እኛም እያንዳንዳችን ብልቶች ነን። ከመዝሙሮች ጋር የተያያዙ ጥቂት የጠቀስኳቸው ጥቂቶች እና ያልተጠቀሱም ሌሎች ችግሮች መመንጨትም መንጠባጠብም የሚጀምሩት ዘማሪዎቹ ከኃላፊነትም ከተጠያቂነትም መራቅ ሲጀምሩ ነው። እግዚአብሔር ጸጋን የሰጠው ለአካል ነው ወይም አካልን ለማገጽ ነው እንጂ ለገበያ አይደለም። አንድ ብልት አካልን የሚያንጸው በአካል ውስጥ ሲገኝ፤ ከአካልም ደግሞ በስፍራው፣ በመደቡ ሲገኝ ነው።

ዘማሪዎቹ በቤ/ክ የተተከሉ ናቸው ወይስ ዘዋሪ ዙረታም ናቸው? ስላልተተከሉና ቃሉን ስለማያጠኑ ነው በፍሬ ፈንታ ቅጠል የሚያበሉን ብዙዎቹ። ለሚያመልኩባት አጥቢያ ተጠያቂ ናቸው ወይስ ሚኒስትሪ ምናምን እያሉ ዝና የሚያካብቱና ገንዘብ የሚሰብስቡ ከበርቴዎች ናቸው? ከባለ ሚኒስትሪዎቹ አንዳንዶቹ ወይም ብዙዎቹ ከተጠያቂነት ነፃ ለመሆን ነው ይህን የሚያደርጉት።

ዶ/ር ደረጃ ከበደ በቅርብ [በ2000 መጨረሻ] በአንድ መጽሔት በተደረገለት ቃል ምልልስ ዘማሪዎችንና ቤተ ክርስቲያንን ጎን ለጎን የሚሄዱ አቻ ድርጅት መሰል ነገሮች ለማድረግ ሞክሮአል። ዘማሪዎች ለቤተ ክርስቲያን ተጠያቂ መሆን የሌለባቸውና ዝምሬም መያ ብቻ እንደሆነ የሚያመለክት አቀራረብና ይዘት ያለው አስተያየት ሰጥቶ ነበር። ይህ ዘማሪ ለዘማሪዎች ብቻ ሳይሆን ለቤተ ክርስቲያንና ለመሪዎቹም አርዳያ መሆን የሚችልበትን የአስተያየት መድረክ ካለፈበት ምናልባት ጎርባጥባጣ መንገድና ከተሞክሮው የተነሣ ቤተ ክርስቲያንን የተደራጀ ሃይማኖት ብሎ በመዘንጠል ዘማሪዎችም ከቤተ ክርስቲያን ጠላላ እንዲርቁ የመከረና የሚመክር ይመስላል። የክርስቶስ አካል መሆኗ በግልጽ በተነገረላት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቤተ ክርስቲያንና በተደራጁ ሃይማኖቶች መካከል ልዩነት አለ። የዝማሬ አገልጋዮች የዚህች አካል ብልት መሆናቸውን ካልካዱ በቀር የእነርሱም ሆነ የአገልግሎታቸው ጎልውናና መገኛ ስፍራ ቤተ ክርስቲያን ናት። "እኔ ለኅብረት የሚሆን ተፈጥሮ የለኝም" የሚል አገልጋይ በአካል ውስጥ ብልት ሆኖ መኖር ይኮስኩሰዋል። ዘማሪ ሁሉ እንደዚያ እንዲሆን አበረታች ምልክት መሆን ግን ተገቢ አይደለም። ቤተ ክርስቲያን በተፈጥሮ ጉባኤ ወይም ማኅበርም ናት። ፍጹም ያልሆነች የቅዱሳን ኅብረት ናት። ዝማሬንና

ዘማሪን በተመለከተ አገልግሎትም አገልጋዩም ከዚህ ጎብረት ውጪ ስፍራ የላቸውም። እንደባለሙያ የራሳቸውን መደብ የሚፈጥሩ ከኖሩ ይህ የፈጠሩት ነገር መደብ እንጂ አካል አለመሆኑ መታወቅ አለበት። በተለይ የአገርን የዘማሪ አገልግሎት የፊት ቀስት አቅጣጫ የማስያዝ ችሎታ ያለው እንደ ዶ/ር ደረጃ የመሰለ ጉምቱ ዘማሪ በአተያዩ የዘማሪና የቤተ ክርስቲያን ግንኙነት ምሳሌ ሊሆን በቻለም ነበር። የዚህ ዘማሪ ጠቅላላ ትክታው የዘማሪ ሙያነት ላይ ነውና ይህ ከሆነ ዘማሪዎቹም ሞያተኞች ብቻ ሊሆኑ ነው። ዝማሪ ግን በዐውዱ ሙያ ሳይሆን አገልግሎት ነው።

ኤፌ. 5፡19፤ ቆላ. 3፡16፤ 1ቆሮ. 14፡26 መንፈሳዊ ወይም ክርስቲያናዊ መዝሙር እንደ ብሉይ ኪዳን ዘመን ሁሉ በአዲስ ኪዳንም እግዚአብሔርን በማምለክና ቅዱሳንን በማነጻ የጎላ ስፍራ እንዳለው ያሳያሉ። ከግልና ከእልፍኝ እስከ ጉባኤና አደባባይ ድረስ ጌታ ይመለከቡታል፤ ክርስቲያኖች ይታገዱበታል። ይህ እውነት ነው። የዚያኑ ያህል ደግሞ ከሁለቱም አቅጣጫ፣ ከአገልጋዩም ከተገልጋዩም ኃላፊነት አለበት። ምክንያቱም መዝሙር አገልግሎት ነው። መዝሙር ችሎታና ዝንባሌ ብቻ አይደለም። መዝሙር ስጦታ ነው። ከጸጋ ስጦታዎች ጋር ባይዘረዘርና የተፈጥሮ ዝንባሌና ተሰጥዖም ሊሆን ቢችልም በ1ቆሮ.14 ከአምልኮ ጋር ተጠቅሶአልና ከክርስቲያናዊ ይዘቱ አንጻር ስጦታና የእግዚአብሔር ሀብት ወይም ጸጋ ነው። ይህ አጠቃቀስ ለማነጻ የተሰጠ ጸጋ መሆኑን ያሳያል። ስጦታው ለዘማሪዎቹ የተሰጠ ነው። ዘማሪዎቹ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች፣ ሽልማቶች፣ ጌቶች ናቸው። ቤተ ክርስቲያንም የክርስቶስ አካል ናት። በምድር አካልነቷ ደግሞ ከሥልጣን ጋር ነው። የክርስቶስ ወኪሉ ናት። ቤተ ክርስቲያንን እያንኳሰሱ ክርስቶስን ማወደስ እውነት አይደለም።

ስጦታ ግብና ዓላማ አለው። ግቡ የቤተ ክርስቲያን መታገድ ነው። ዓላማው የእግዚአብሔር ክብር ነው። መንፈስ ቅዱስ ስጦታን ያለባታው አይሰጥም። የትኛውም ስጦታ የሚያገለግለውን ያህል ያለአግባብ በመስክ ላይ ሊውልም ይችላል። ያለአግባብ የሚውለው ከስሕተቶች የተነሣ ነው። ከስሕተቶቹ ጀርባ ሆነው ለስሕተቶቹ መኖርና መቀጠል ሚና የሚጫወቱ ሦስት ዋና ዋና ነገሮች ቀደም ሲል ተጠቅሰዋል። ከነዚህ ጋር አብሮ መወሰን ያለበት ይህ የባለቤትነት ጉዳይ ነው። የዚህች ወይም የዚያች ቤተ ክርስቲያን ዘማሪ ካልን [አሁን አሁን አንዳንዶቹ ታዋቂዎች ስለሆኑ ይህን መታወቂያ ቀርፈው እየጣሉት ነው] ያቺ ቤተ ክርስቲያን በዘማሪው ሕይወትና አገልግሎት እንዲሁም በአገልግሎቱ ጥራትና ልቀት ላይ ካነሰ የምታሳድረው ተጋቦት አላት፤ ከዚህ ካለፈም ኃላፊነት ይኖራታል።

በዚህ ረገድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ኃላፊነት አለባቸው። ቤ/ክንን ወይም የቤተ ክርስቲያንን ሥልጣን የማያከብሩ ሰዎችን እየጋበዙ እያሞጋገሱ አሜሪካ አውሮጳ ይዘው እየዞሩ፣ እየኳሉ እየዳሩ፣ ከአሜሪካ ኢትዮጵያ እየጋበዙ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የት ቦታ መሆናቸውን ሳያውቁ፣ አንዳንዶቹንም ጭራሽ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መኖራቸውንም እንኳ ሳያውቁና ሳያረጋግጡ መድረክ ላይ ጉብ ያደርጓቸዋል። ኢትዮጵያ ውስጥ ያሉትም ከቤ/ክ ጠፍተው ኖረው ሊያሳትሙ ሲሉ ቤ/ክ ብቅ ይሉና አንድ አሁድ አስዘምረው፣ አስመልከው "ጻፉኝ ደብዳቤ ለማስታወቂያ ሚኒስቴር" ይላሉ። አንዳንድ መሪዎች ይጽፋሉ። ለመሆኑ መዝሙርቻቸውን መርምረው ነው የሚጽፉት? ወይስ የገንዘቡ ፍርፋሪ ስለሚደርሳቸው? ይህ ሁሉንም መሪዎች የሚመለከት እንዳልሆነም

መታወቅ አለበት። ግን ከዚህ ዳፋ እጃቸውን መታጠብ የማይችሉ መሪዎችም እንዳሉ ሳይጠቀስ መታለፍ የለበትም።

ይህ ሲባል የሳንቲሙ ሁለተኛ ገጽታ ደግሞ ከቶም መረሳት የለበትም፤ ያም ቤተ ክርስቲያን ዘማሪዎችን በአግባቡ ትይዘላች? ትንከባከባላች? የሚለው ነው። ስጦታውና ጸጋው እንዳላቸው እርግጠኛ የሆነችባቸውን ዘማሪዎችን ሌላ የተሰማሩበትና መኖሪያ ብለው የያዙት ነገር ከሌላቸውና በቤተ ክርስቲያን ድጋፍ ማገልገል እንዳለባቸው ካመነች ማሰማራት ኃላፊነቷ ነው። በዘማሪዎቿ ላይ ምንም መዋዕል የማታፈስ ቤተ ክርስቲያን፣ በኑሮአቸውና በክርስትና ሕይወታቸው፣ በትምህርታቸውና በአገልግሎታቸው፣ ምንም ሚና ሳይኖራት እመር ብለው ሲወጡና ሲደምቁ የይገባኛል ጦር ማስፈር አያስከብራትም። ዘማሪ ሁሉ የሙሉ ጊዜ አገልጋይ አይሆንም። ቢሆኑና ከሌላ ጸጋቸው ጋር ቢሰማሩ ግን ይበልጥ ፍሬያማ አገልጋዮች የሚወጣቸው እንዳሉ መረሳት የለበትም።

ለመደምደም ቀደም ሲል በጠቀስኩት ባለፈው ዎርክሾፕ ላይ 'ታዲያ ምን ይደረግ?' ለሚለው የመደምደሚያ ጥያቄ በበኩሌ የጠቀስኳቸውን ሦስት ነጥቦች በመዘርዘር እጨርሳለሁ።

1. ዘማሪዎች ጠንቃቃ ይሁኑ። በሕይወትና አመለካከት ጠንቃቃ ይሁኑ፤ የመድረክና የአደባባይ አገልጋዮች ናቸው። በጥቂት ወይም በብዙ የቤተ ክርስቲያንና የጌታም ተጠሪዎችና ወኪሎች ናቸው። ሲደርሱ፣ ሲያርሙ፣ ሲያገለግሉና ሲያሳትሙም ጠንቃቃ ይሁኑ፤ የጥበብ ሰዎችና ባለሙያዎችም ናቸው። እነዚህን ጥንቃቄዎች በተመለከተ ዘማሪዎቹ ሌሎችንም ጠያቂና ፈታሽ በማድረግ ማሳተፍ አለባቸው፤ እነዚህ ሌሎችም ተሳታፊ በመሆን መትጋት አለባቸው።
2. የሕያሴ መዝሙራት ባህል መዳበር አለበት። ሒስ ወይም ገንቢ ትችት መፈራት የለበትም፤ ከፊቱም መሸሸ የለብንም። ይልቁንም የኪነጥበብ ሰዎች ሆነ ብለው ሒስን መፈለግ አለባቸው። በተለይም መንፈሳዊ ሕይወትን የሚገነባ ወይም የስሕተት አስተምህሮ ሊተላለፍበት የሚችል ይህ የመዝሙር አገልግሎት ለመፈተሽ መውደድ አለበት። በየተወሰነ ጊዜ የሚደረጉ ዐውደ ጥናቶችና የውይይትና የትምህርት መድረኮችም መበረታታት አለባቸው።
3. ቢቻል ደረጃ አስጠባቂ አካል ቢኖር መልካም ነው። ይህ በሙያና በትምህርትም፣ በጸጋና በአገልግሎትም የበሰሉ ሰዎች ያሉበት በፈቃደኝነት የተመሠረተ ማኅበር ወይም በአብያተ ክርስቲያናት ጎብረት ውስጥ የሚገኝ የቢሮ ቅርንጫፍ ሊሆን ይችላል።

ይህ CD የሚሸጥ ሳይሆን በነጻ የሚታደል ነው። ማንም ሰው ባለቤትነቱን ሳይወስድ ሊያባዛና ሊያድል ይችላል። ጽሑፉንም ማባዛትም ማደልም የተፈቀደ ነው። ጽሑፉን ወይም በድምጽ የተቀረጸውን በአሜይል ማግኘት የምትፈልጉ በCDው ወይም በመጣትፉ ላይ ባለው አድራሻ (ezralit@gmail.com) ብትጠይቁ በሚነበብ ወይም በሚታተም ሰነድ ወይም ወደ ኮምፒዩተር በሚጫን አዲዮ መልኩ ልልክላችሁ እችላለሁ። እግዚአብሔር ከእርያም ይባርካችሁ።

© ዕዝራ የስነ ጽሑፍ አገልግሎት / ዘመ

የዘክርያስ ስሜን

ሳኦልም ባ	ሪያዎቹን፡-	መልካም	አድርጎ በገና
መምታት የሚችል	ሰው ፈልጋችሁ	አምጡልኝ	አላቸው። ከብላቱ
ኖቹም አ	ንዱ መልሱ፡- እነሆ፤ መ	ልካም አድርጎ በገና የሚ	መታ የቤተ
ልሐማዊ	ውን የእሴይን	ልጅ አይቻለሁ	እርሱም

ጽኑ ሕይወት የሆነው በገናም ብለህ፤ መልኩም ያማረ ነው፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነው አለ። 16፣17-18 እንዲህም ሆነ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከፋ መንፈስ በሳኦል ላይ በሆነ ጊዜ ዳዊት በገና ይዞ በእጁ ይመታ ነበር ሳኦልንም ደስ ያሰኘው ያሳርፈውም ነበር። ከፋ መንፈስም ከእርሱ ይርቅ ነበር። ሳሎም 16፣23 በጋራም ሳኦልን ከፋ መንፈስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያዘው፤ በቤተም ነቢት ተና ም በየቀኑ ንደ ነበረ ና ይመታ ልም ጦሩ ዞ ነበር። ፣10ሳኦል ይዞ በቤተ ሳለ ከፋ እግዚአብ ያዘው። ዳ እጁ በገና በር። 1ሳሎ ትና የእስ ቤት ሁሉ በገና በ በከበርም ና በጸናጽ አብሔር ሉ ኃይላቸ ወቱ ነበር 6፣5 ዳዊ ኤል ሁሉ በገና በመ ከበር በ በመለከት ብሔር ፊ ኃይላቸ ወቱ ነበ 13፣8 እ

እግዚአብሔርን በመሰንቀጥ አመሰግኑት፤ አሥር አውታርም ባለው በበገና ዘምሩ ለት። መዝ.33፣2 ወደ እግዚአብሔር መሥዊድ፤ ጉልማስነቴንም ደስ ወዳሰኛ ት ወደ አምላኬ አገባለሁ አቤቱ አምላኬ፤ በበገና አመሰግንሃለሁ። መዝ. 43፣4 ጆርዮን ወደ ምሳሌ እዘኩባለሁ፤ በበገናም ምሥጢሬን አገልጣለሁ ። መዝ. 49፣4 ከብሬ ይነገሩ፤ በበገናና መሰንቀጥ ይነሡ እኔም ማልጄ እነሣለ ሁ። መ ዝ. 57፣8 እኔም በበገና ስለ እውነትህ አመሰግንሃለሁ የእስራኤል ቅዱስ አምላክ ሆይ፤ በመሰንቀጥ እዘኩባለሁ። መዝ. 71፣22 ዝማሬውን አንሡ ከበርንም ስጡ፤ ደስ የሚያስኘውን በገና ከመሰንቀጥ ጋር መዝ. 81፣2 አሥር አውታር ባለው በበገና፤ ከምስጋና ጋርም በመሰንቀጥ። መዝ. 92፣3 በገና ሆይ፤ ተነሥ፤ መሰንቀጥም እኔም ማልጄ እነሣለሁ። መዝ. 108፣2 አ ቤቱ፤ አዲስ ቅኔ እቀኛልሃለሁ አሥር አውታር ባለው በገና እዘምርልሃለ ሁ። መዝ. 144፣9 በመለከት ድምፅ አመሰግኑት በበገናና በመሰንቀጥ አ መሰግኑት። መዝ. 150፣3 ለመዘምራን አለቃ በበገናዎች ዜፋውያን መ ጥተው ለሳኦል፡- እነሆ ዳዊት በእኛ ዘንድ ተሸሽጋል ብለው በነገሩት ጊ ዜ የዳዊት ትምህርት። መዝ. 54፣ርዕስ ለመዘምራን አለቃ በበገናዎች የዳ ዊት ትምህርት። መዝ. 55 ርዕስ ለመዘምራን አለቃ በበገናዎች የዳ ዊት መዝሙር። መዝ. 61፣ርዕስ ለመዘምራን አለቃ በበገናዎች የዳዊ ት መዝሙር። መዝ. 67፣ርዕስ